

ΛΑΛΩ

Το οπως είναι
πραγματικότητες της μορφής
που μορφώνεται να τους είναι
αυτο το οπως είναι
απο αμορφο ονομα
για ο,τι είναι και δεν είναι
ονομα δημιουργικο
ως δημιουργικο μου
και ως την ποιηση
ονομα της θεϊκής φιλικότητας
ερωτικο ονομα
γυμνο απ' ολα και προς ολα
και ολοκληρο μονο
το
Λαλω
μου.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Με το φως αναγνωρίζομαι
απ' την αστρικη νυχτα
στο μεγαλο ολοκληρο ηλιο της ζωης
που λαμπει ολη την αληθεια
οπως αναμενεται και αναγνωριζεται που ειμαι αληθινος.
Γυαλιζουν τα φιλικα χαλικια της θαλασσας
γλυκα ακουμπισμενα στην αμμο
με τ' αδεια οστρακα του χρονου
που ανεμιζει ο ηλιος λαμπρες ιριδες
ερχεται ελαφρο το πουλι λαλημα φωτος
πτηση της αφης των πραγματων

απλα αμμουδια του ιχνους της αγαπης
που αφηνεται ελαφρες λεπτες γραμμες αναερων πελματων
ως τα καθαρα ονοματα της ζωης
προβαλλονται στον οριζοντα τα παιδια
γενος του κοσμου λαμψης
οπως στεκομαι αγαλμα αγαπης
ματια δεκτικα
παλαμες πνοης αναπνοης
οπου πνεουν αναπνεουν τα παιδια
υπαρχω γινομενος γινωμενος γεννητης
εραστης της αγαπης της αγαπημενης πνοης
γονιος γυναικας γεννητικος
αυτου του σωματος ανθρωπος
που απο την αστρικη νυχτα του παντα
αναγνωριζεται αγαπημενος αγαπημενη αγαπη
αγαπημενα παιδια της ζωης
αγνα με τα χαλικια με τα κυματα
γλυκα με τους αφρους των γραμμων της αμμουδιας
γραμμενες υγρες και στεγνες
κοκκοι της αληθειας αμετρητοι
που μετρουν τα παιδια
παλαμες παρουσιας.
Το γινωμα εγινε εγινα
πατρικος της μητρικης αγαπης
της μητερας κοσμος πατερας
εγω τα παιδια μου της μητερας ζωης
που λαμπει αυγη του ηλιου του κοσμου
απο την αστρικη νυχτα τουπαντα
τωρα.

ΚΟΡΗ ΝΑΝΝΩ

Ηρθες γεννηση κορη μου απο μενα
ηρθες της αγαπημενης Λαλως
το θαυμα της παρουσιας

απ' αυτο που ειναι αυτος ο κοσμος
και το αναγνωριζομαι γευση της αγαπης
που μεγαλωνει αφη μορφη γλυκιας κορης.
Μελετω και μαθαινομαι
τα μαθαινω ολα οπως γινονται γνωστα της ζωης
μου.
Η αγαπη της αγαπημενης αγαπημενη κορη
ομορφια της παλαμης μου
ωραια αποδοχη των πραγματων
που ωραια υπαρχουν αγαπη της μορφης
με μαθαινεις αρχη της ζωης
που την αγγιζουμε
κινηση και φως των ματιων σου
ελαφρη αναπνοη και ανανοηση.
Βγαινει ο ηλιος γελαει η πετρα
λαμπει η αληθεια
χερακι της παλαμης μου
μιλημα στην αγαπη μου
λογακια που τα ολα λενε παλι
αργα πριν και μετα και παντα γευση των πραγματων
αρχιζει κορη ο κοσμος παλι
αλλη παρουσια της μιας παρουσιας
εργο γυμνο αυτης της θεϊκης πραγματικοτητας
που την αναγνωριζομαι ονομα πατερας
κι ονομα αγαπημενης
γινεται η γυμνη αισθηση
συναισθηση αισθημα γευση νοημα
με κυματιζουν κυματα ονοματα
που ονομαζουν πραγματικοτητες και ρεουν
αναγνωριση γευση ψυχης ηχος ζωης
ονομα γλυκο τερψη χαρα ευτυχια
αναπνοη μου Ναννω κορη
με κοιταζεις ολα σιωπη
γλυκο γελιο.
Τι ωραιο που ολα υπαρχουν

και τα ζουμε της αγαπης
που τη λαμπεις την κινεις την περπατας τη λες
τραγουδακι ζωη σου
ως το μεγαλωμα αναστημα της τερψης μου
κανεις παλι ολοκληρη τη ζωη
ω ανταποκριση στο ο,τι ειναι
ως το να μην ειναι ωραιο
ειναι ας ειναι ο κοσμος
ας ειναι ολα ελευθερα σκορπια
ονοματα πραγματα της ελευθεριας
που χαιρεται κανει αυτο το κυμα θεοτητα
που αγγιζει η παλαμη μου
που την αγγιζεις κορη αυτης της ζωης.
Κορη αγαπημενο αναστημα
σωμα της ομορφιας της ζωης γνωσης
γνωριμα με το γινωμα
γινωμα δημιουργια
παλμος της παλαμης ποιησης
αναγνωριση της αρχης των πραγματων
οπως αρχισες εσυ στ' αρχιτισμενα
που αρχιζουν το πριν το μετα το τωρα τους
αυτο το τωρα που ζω αγαπη κορη
οψη και αφη και γευση και ακροαση αρωμα
βλεμματα και λογια
της ζωης μου και της αλλης σου ζωης
ποιητικης παλμου αυτης της ποιησης
που ποιουσα ποιεις αλλιως και ολο ιδια των πραγματων.
Οι παλμοι της ζωης της μιλιας σου
και οι γραμμες της γραφης ωραιες και αλλιωτικες
που αλλιωτικα με μαθαινουν
αλλιωτικα απ' ολα μου και αγαπη μου
αγαπημενη κορη της ζωης αυτης
που μου την πηρες ζωη την πεθανες αναδημιουργια
αναγεννηση παρουσιας προς την απουσια μου
που εισαι τωρα θα εισαι μετα θα εισαι παντα

κορη αγαπημενη αυτων των πραγματων αυτου του κοσμου
οπου ολα γινονται και ειναι
στιγη και παντα
παντα ως το ποτε
της σιωπης το λογο ποιηση.
Λοιπον νεα φωνη χωρις τη γνωση ολοτελη
γνωση αλλιως
παλαμη της αφης του ονοματος κορη
γνωση παλαμη κορη
που με κοιτας αγαπη και βλεπεις αλλου
εκει που εγινες γινεσαι γινομαι
ξεγινομαι στην απλα των ολων
αυτων και αλλιωτικων
που εισαι κορη
ποιηση ποιημα αυτης της ποιησης
που μαθαινει απο την ποιηση σου παρουσια σου
αγαπημενη κορη ποιημα μου απ' την ποιηση
σου της ποιησης.

ΓΙΟΣ

Ωραιο ν' αφηνεται η μορφη στις μορφες ριζα σε
δεντρο λουλουδι σε καρπο
αστρικη νυχτα σ' εναν ηλιο κοσμικο μορφη
μορφες
κυμα στο κυμα κυματα θαλασσα ως το μικρο
λαμπρο χαλικι
το ελαχιστο μεγαιστο ενα.
Ωραιο να σβηνεται η αισθηση
στο αισθημα αναστημα παρουσια
ματια των ματιων αλλα ματια
που κοιτουν αλλιως
ματια της ελευθερης ορασης
οπου αναγνωριζεται η αισθηση αναγεννηση
αυτοπραγματωση αλλιως.

Ωραιο να χανεται ο καρπος σπορος
κουκουτσι αδρο ολο γεννηση
καταγωγη απο δεντρο γι' αλλο δεντρο
καταγωγη πατρικη και δεντρο πατερας
για κουκουτσι αλλο δεντρο αλλιωτικο
της ιδιας δεντρικης μορφης πιο ψηλο
της λαχταρας και της αγαπης.
Ωραιο απο γιος πατερας κι απο
πατερας γιος πραγματωση της
κοσμικης γεννησης οπως ολα απο
τιποτα και τιποτα ολα οπως το
κουκουτσι τιποτα ολη η δημιουργια
αυτης της θεϊκης απτης
πραγματικοτητας που κοιταζεις
κοιταζεται γιος για ολη τη ζωη γιος
της ζωης πατερας της δημιουργιας.
Ωραιο αναστημα γιος της ζωης
πελματα της πορειας των πραγματων
θεαση των τοπων του τοπου και των ανθρωπων του
ανθρωπου
ματια του εσυ γιος
που σβηνουν τα ματια του εγω πατερας
ματια του πατερα του πατερα προς τα ματια της ζωης
αλλιως αυτο το αλλιως ονειρο που γευεται να πει
αυτη η ποιηση.
Η ωραιότητα γευση ζωης
να γευεται η γευση πατερας
αισθηση των παντων παρουσια γιος
ν' αφηνεται το εγω πατερας
μνημη παρουσιας στην ωρα της ζωης
οπως το κυμα στο κυμα στη θαλασσα στο νερο
να κυλαει ελευθερο προς την τελεια πραγματωση.

Α γιε μου αγαπη του κοσμου σε κοιταζω
οπως κοιταζεις νεα αισθηση νεοτητας της θεασης

αυτης που με θεαται ποιηση ποιητη γιε μου απλωσε
την παλαμη
πλαστη του λογου μου δημιουργια της δημιουργιας
μου αγαπημενε της αγαπης μου.
Να ο κοσμος τελειος και τελειωμενος ροη
θεα μου της θεας σου
παλλεται της παλαμης σου
που με παλλει αγαπη
παλμος πλασης
ολα πλασματα της αγαπης
κοσμος κοντα σου.
Κοιτας αναγνωρίζεις γνωρίζεις γνωρίζεσαι
πραγματα της πραγματικοτητας
εργα κι εργαλεια ζωης
αυτης της φυσικης ανθρωποσυνης
που τη βλέπεις ελευθερο αναστημα
αυτοαναγνωρισμενο αυτης της ζωης
που της εισαι ελευθερος για ολα.
Γιε νεοτητα των πραγματος
και ολων των αισθηματος
αυτου του κοσμου κι αυτης της ποιησης
νεοτητα νευματων και νοηματων αλλιωτικα
αλλα που ειμαι αυτος που ειμαι
αλλα που ειναι αυτο που ειναι
αλλα ολοκληρος γιος.
Ανοιξη
αγαπη
γιε αγαπημενε
την απλα την απλα που βλέπω
πιο πλατια οπου σβηνομαι που
ειμαι αφηνομαι της λευκοτητας
να γραφεις τη γραμμη σου.
Ωραιο ν' αφηνομαι σ' αυτη την
ωραιότητα γιος πατερας απο
κοσμο για κοσμο και για γιο

της θεας γεννησης για ολα
για πατερας γιου οπως γιος πατερα
και ολοτελον.

ΚΟΡΗ ΣΤΕΦΑΝΙ

Αυγη δωρικη κολωνα ιστορια
της ζωης κοντα στα πρασινα
φυλλα που ευωδιαζουν
ελευθερα
ολη τη γνωση
για το χωμα που αγαπαι το
μαρμαρο
γεννημα στις παλαμες της
γραφης γλυφες του.
Δωρικη γραμμη ανθρωπινη ολοκληρωση
της ολοκληρωσης του εργου της ζωης
για το λευκο αγαλμα
της αναδυσης στο χωμα
με το χαρουμενο νερακι της αιωνιοτητας
που το λαμπει ολοκληρες σταγονες
αγαπη του μαρμαρου.
Οι παλαμες στο χωμα σοφες
απο μαρμαρο και στο κτισμα
του πραγματος για τη ζωη ζωη
κτισμα οικος του θεου της
αληθειας ναος του κοσμου
δημιουργια που πιανουν οι
παλαμες σου
κορη
αφη αναδυση
και ανακαλυπτεσαι παλι
παρουσια με τα πραγματα εργο
μνημης λευκης αναδημιουργια
πραγματικοτητας.

Εσυ και το χωμα
για το ναο της ζωης
αισθηση επαφης και γνωσης
αυτη η μονη αισθηση γευση των πραγματος
η γευση γεννηση
που σ' εκανε κορη αναθυμια μου
του εγω πατερας εσυ κορη
μια αισθηση μια γευση σερνικου και θηλυκου
ενα εγω
οπως χωμα και κτισμα
το ενα μονο πραγμα του κοσμου
ελαχιστο και μεγαιστο
παλαμη και χωμα
οπως πατερας και κορη
κατω απ' το στεφανι τ' ουρανου
των ουρανων της συμπαντοσυνης
ως το τρυφερο μαλακο στεφανι των ανθων
που σε στεφει
να μπαινεις νεα αληθεια στο ναο της ζωης τον
ωραιο ναο που αναθυμουνται οι παλαμες σου
απο κιονα ως θεοτητα
αυτη η γραμμη που γραφει η μνημη των
παλαμων σου που παλλονται στις παλαμες
μου αγαπη αυτη που αγαπαει τα πραγματα
κοσμο μνημης και παρουσιας.
Ελα κορη το εργο εγινε
η μνημη σε πραγματοποιει ληψη και δοση
της γενετικης λευκης γραμμης
που λαμπει αφηνουν τα ματια σου
στ' αναμονητικα μου ματια του φωτος
ν' αναδυθουν οι μορφες της ζωης
απ' το εργο του κοσμου στο εργο του ανθρωπου
αναγεννηση της ζωης οπως αναγεννηση του κοσμου
μια γεννηση

στην αναμονητικη μου παρουσια
οπως τα πραγματα μεσα σου διπλα μου
η ξαφνικη ωραια παρουσια
της παροντικης θεϊκοτητας
το νεο γνωστο θαυμα που του αναγνωριζομαστε
πετρα πατερας κορη ανθος
λουλουδια της γευσης των πραγματων
αγαλματα οπως παιδια
αναγαλλιαση αληθεια
απτη παρουσια
τα παιδια της αληθειας.
Στεφανωμενη κορη της μηνιης και της
παρουσιας εργο των παλαμων και αποδοχη
της ζωης στην αγαπη του ερωτα της πλασης
που ολη πλαθεται
απο πετρα ως ζωη κι απο ζωη ως πετρα αυτη η
λευκη γλυφη στο λευκο μαρμαρο που γλυφεται
γραφεται δωρικη κολωνα ιστορια του κοσμου
που την ξερουν αληθεια τα παιδια και εινα
η μια ολοκληρη ολοκληρωμενη αγαπη.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Χαλικια της πετρας
αδεια οστρακα των ζωντανων οστρακων
πουλια των πουλιων ελευθερη πτηση
ψαρια ζωες της πλευσης
οι αναπνοες ζωες του ανεμου
γινεται η γαληνη γενεση
κι αναλαμπουν τα νεα στον οριζοντα
ανανοηματα νευσης της οντοτητας
η παιδικοτητα των πραγματων
χαλικι και οστρακο πουλι και ψαρι
δημιουργικη νεοτητα
ωραιοτητα της γυμνοτητας της αγαπης

αναλαμβάνουν ορίζοντας τα παιδιά
ορμη αρχής της αγαπημένης ολότητας.
Αναπνοή του ανέμου άρωμα ζωής
κινείται το φύλλο πετάει η πεταλούδα
νέος τρόπος παγιώνεται
όπως τα λόγια έρχονται οικεία τους και δικά τους
δικά μου όπως τα παιδιά της ζωής
μάτια λαμπέρα νέας οράσης.
Ο κόσμος όλος τα παιδιά λίγο
δημιουργούν άργα την αλήθεια
που τους μαθαίνουν τα πράγματα
τα πράγματα γίνονται ονόματα
με τη γλυκιά αναπνοή
ονόματα πράγματα ονόματα παιδιά
μάτια στηλα Αλεξάνδρα
ν' ανακαλύπτεται ο κόσμος
γαλήνη αστεριών
τροφερά δαχτυλά Αθήνα
να γίνονται πράξεις πραγμάτων
διαφάνεια αισθημάτων
γέλιο της αλήθειας
λευκές γραμμές των μορφών
λαμπρή αναπνοή Χρυσά
Θάνατος νέος άδρος
αναπνοή του παιδιού ως τον άντρα
της γερής πορείας
ονόματα παιδικά της ολότητας παιδιά της παιδικότητας
παιδιά των παιδιών για να είναι όλα
νέα ορμη της ολότητας
για την καθαρότητα
που λάμπει μνήμη και παρουσία
τώρα που βλέπω τα παιδιά
ν' ανεβαίνουν ελαφρά της ιστορία της ζωής
για τη νέα ιστορία των πραγμάτων
που ελάμπαν άρχη αυγαζούν τώρα

παιδια καθαρες μορφες πραγματικοτητας
αυτης που λαμπει μεσα μου λαχταρα
να υπαρξει υπαρχει αρχη
αναγνωριση και αναδημιουργια.
Παιδια της ζωης νεα ζωη γευση εαυτου
ανοιγμενη οδος
πελματα γλυκα προς το φιλο ηλιο που
λαμπει τα παιδια
μεσα εξω παιδια μορφες της ζωης που
παιζουν τα πραγματα αληθεια στην ωραια
αλαφραδα τους.
Περπατουν τα παιδια στον οριζοντα
και οριζουν τη ζωη παλι
απ'το πριν πετρα προς το πετρα μετα
τα παιδια τωρα
ολο αυτο το τωρα
ποιημενο απο αποιητο
ποιηματα αυτης της μιας αποιητης ποιησης
της γαληνης αγαπης
που με κανει ποιητη των παιδιων
παιδικο ποιητη
των ονοματων πραγματων
παιδικων ονοματων
της μιας ποιησης.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ζω τη ζωη ληψη δοση
γενεση γεννηση
γεννημενος γεννητορας
ανταποκριση ουσιας
μνημη παρουσιας
αισθηση πατερα εαυτου παιδιου
παιδι του πατερα πατερας του παιδιου
της σταλας

αυτου του εσυ γενεση
που με γεννησε η ομορφια γυναικα του πατερα οντος
ζω την αγαπη της οντοτητας
αγαπημενος εγω αγαπημενης εσυ
προσωπα της παρουσιας στην αγαπη της οντοτητας
ζω αυτο που ληφθηκα αυτο που δινομαι
γεννημενος γεννητορας
τωρα
το προον το ον το μετον
προων ων μετων
παρων οπως απων
αυτη την ιστορια ζωη της οντοτητας
πατερας παιδι παππος
αγαπημενος της αγαπημενης γενεσης
αυτης της γενεσης των προσωπων
πατερα μανας παιδιων και παιδιων των παιδιων
αυτης της ανθρωποσυνης της οντοτητας
κανω αισθανομαι ποιουμαι να γινεται παιδι μου παιδι του
γινεται ολων των προσωπων
που με ονομαζουν παιδι πατερα παππο
Λαμπρο Ξενη Σωκρατη Ξενη Λαμπρο Στεφانيا Αλεξανδρα
Αθηνα Θανο Χρυσα
αυτα τα ονοματα της ιστοριας της ανθρωποσυνης μου
γι' αυτο τω τωρα της ποιησης της γραφης της γραμμης
αυτης της ανταποκρισης στην οντοτητα
ονοματα της υπαρξης προσωπα του ονοματος
αυτης της αποφασιστικης παρουσιας
τα τωρα του τωρα
που με κανει κανω και γινεται
εγω μου εγω τους
εγω τωρα
παρων μου παρων τους
παρων παρον.

ΑΝΩΝΥΜΟ

1

Γειρε κλαδακι μου λαμπε πετρα πετα πουλακι καλο
σας αγαπαει η μουσικη των πραγματων
που απλωνει η παλαμη μου πανω τους
τρυφερα και γλυκα
που ειναι ολα καλα γινωμενα
και τελειωμενα
και γινονται ελευθερα τελεια.
Με τερπει η ολοκληρωση κι
αναπαυεται ο νους στη γαληνη
που ακουμπαι το πουπουλο στη
λαμψη κι η σταγονα γλυκα στον ερωτα
η ολοκληρωση τερπεται
αναπνοη ζωης με την απαλη κινηση των
χορταριων
με το φωτεινο ονομα της γαληνης που λεει
ολα καλα και καλα αφημενα.
Τ' αναγνωριζω ολα
ετσι ειναι
ζω ελευθερα
αυτης της αναγνωρισης
αγγιζω την πετρα αναπνεω τη λαμψη
λεω την αληθεια με τερπεται.
Α καλοσυνη των πραγματων τρυφερο φυλλο
της αφης
που μ' αφηνει ελευθερον με ολα απ' ολα μ'
αυτο το γαληνιο τωρα που λαμπει
ολοκληρωνει πραγμα μονο καλο.
Ολα καλα γινωμενα αφημενα ελευθερα οπως

μεγαλώνει το κλαδάκι αναγνωριση και αφη
και ελευθερη λαμψη.

Κολυμπαω την αληθεια
μετραω τα χαλικια σωστα
κοιταζω τα κυματα ταιριαζουν με τα βουνα
αφηνω τα λογια μου με τους αφρους
φουσαλιδες πνοης λαμπουν ολοκληρωση
μια βουτια στα βαθη ως την αλλη επειφανεια
που με κοιταζει προσωπο μου

καλα και ωραια
ταιριαζει αυτη η ζωη
μετριεται καλα με ολα ειναι σωστα
και μ' αναγνωριζει
με τα κυματα με τα χαλικια
λογια της γαληνης
που μιλιεται μονη της
οπως εγω με τα πραγματα.

Πλεω πλεουμενος αφημενος αναγνωριση
απλοτητα της αφης
αληθεια της υγρατητας
που μ' αφηνει ολοκληρον
μ' ολον αυτον τον γινωμενο καλα κοσμο
γινωμα τελειωμα της θεας του
οπως τη θεωμαι.

Κολυμπαω του κλαδιου της αναπνοης της αληθειας
γελα μου γαληνη
οπως γερνει το κλαδι λαμπει το πουλι
κελαηδισμος της αναγνωρισης κινηση της ολοκληρωσης
λογος που λαμπει τον κοσμο
και λαμπεται τωρα
αναγνωρισμενος.

Ετσι σου μιλω
πετρα μου της καλοσυνης και
αγαπημενο προσωπο τρυφερο νερο
γλυκια γυναικα
σου μιλω οπως ειναι το μιλημα
δικο μου και δικος σου
οπως εισαι δικη σου και δικη του
σου μιλω η αναγνωριση
που αναπνεουμε κολουπαμε ζωη
και ελευθερια αφεσης της ολοκληρωσης
ολοκληρος λογος της γαληνης
θεαται βλεπεται
γελαστη αγαπη
αυτη που γινεται οντοτητα
ωραιότητα αναγνωρισης.
Ετσι η μνημη πλεει κυματα νερο
πνει νοηματα πνοη
αναγνωριση λαμπρη φυσαλιδα
παρουσια
ετσι η μνημη
γλυκα του τραγουδιου του ερωτα της
αναπνοης αφη της πετρας
αυτο που λαμπει στα ματια οταν κοιταζονται ζωη
η ελευθερη ιριδα
που αγαπαει τη δημιουργια
μνημη παρουσια
γλυκο πουλακι της ζωης
με τον κοσμο.

2

Εικονες αισθημα της γευσης

,

κυλανε πετανε μιλανε
αρωματα οραματα
στις πετρες στα πουλια σ' αυτη την
ψυχη
που εικονιζεται βουνα γινεται ζωη
νωθεται νιωθει την παρουσια
αισθηση μου
αισθηματα εικονες
που αισθανονται βουνα ζουν γευση
και πραγματωνονται ωραια
λουλουδι και πουλι ψαρι και ιριδα
και ανανοουνται παρουσια
με δημιουργουνται
τα οσα πραγματα
εικονων αισθηματων
αυτης της εικονικης αισθησης
της αισθητικης εικονας
που υλοποιειται κοσμος
αυτη η πραγματικοτητα
που νιωθει νιωθεται
και πραγματοποιειται ολοκληρωση
της μιας αισθητικης εικονας
της μιας εικονικης αισθησης
που αισθανεται εικονιζεται
εαυτος της
εικονιζεται αισθανεται.

Ετσι καθομαι εδω και νιωθω
που νιωθεις εκει που καθεσαι
γλυκια γυναικα της ζωης
γλυκο πουλι γλυκο χορταρι γλυκο χαλικι
σ' εχει οπως μ' εχει η αισθηση

και νιωθεται υπαρξη
ως την ωραια μορφη της
δοτη απτη της ωραιοτητας
που αφηνεται κοσμος ολοκληρωμενος
αυτοσκοπος του εαυτου
των ολων πραγματων ολοκληρωνματων.

Ελα λοιπον πουλακι
λαλα γλυκα
αυτη την αισθηση
ανθρωπο πουλι πετρα ιδεα
αρωμα ψυχης της ζωης της υπαρξης
που σου το λεω οπως μου το λες τραγουδι
του τραγουδημενου κοσμου
αυτου του συμπαντος κοκκου
της λεπτης λαμπρης ιριδας
που ιριδιζεται ωραια
οχι αναμενομενη
νεα
να γραφεται νεος ο κοσμος στο
καθεπραγμα
καθε αναπνοη
που τ' αφηνει ολα
μορφες ομορφες
ωραια γυμνοτητα.
Λαλα πουλακι λαμπρη
ελευθερια οπως ειμαι
αφημενος οπως εισαι πουλακι
λαλημα.

Πιο προσωπο προσωπικο μου το αερακι
αισθημα αισθηση ευτυχιας
τ' αποφασιζει ολα
πιο πολυ απο προσωπα
ολοτελα και μονα πραγματικα
οπως με μαθαινεις λαλημα πουλακι
αφη πετρα ελευθερο ανανιωμα
εσυ ευτυχια
και ειναι τα πραγματα
εσυ προσωπο πραγμα αισθημα
ελευθερη αισθηση
που ερχεσαι αναπνοη απ' την οικειοτητα
και γινεσαι αυτος ο λογος
ευτυχισμενης αυτοσυναισθησης αυτοποιησης
αυτη η αισθηση ευτυχιας να ειναι ο κοσμος
οπως ειναι ακριβως δικος της
α μπορω να τραγουδαω πουλακι
ν' αγγιχτω πετρα
ευτυχια της ελεθεριας
αυτης της ανταποκριτικης γραφης
ευτυχια της αυτοδιαπιστωσης
πουλακι πετρα
λουλουδι αρωμα
αυτοποιημα ποιημα
α λαλημα των ολων
λαλημενο μου
λαλητη του.

4

Λευκος ανεμοστροβιλος διαφανος μ'
αρπαζει αισθηση
και χανομαι στην παρουσια της
οντοτητας ονειρο αληθεια στη γαληνη.

5

Λοιπον λειτουργουν ολα ωραια
και γινονται και δημιουργουν
αυτη η μορφη και αυτη
αυτο το ετσι και το αλλιως του
κι ολα ελευθερα και ωραια
σ' αυτο που ονομαζεται μονο του ωραιοτητα
και με δημιουργει αντιληπτη του ωραια
και σενα και αυτο και ονομαζονταιπραγματα και νοηματα
πουλακι μου και αλλο πουλακι
πετρα και αλλη πετρα
αισθηση αυτη και εκεινη
και η ιδια ωραια αναγνωριση.
Δημιουργειται ο κοσμος
κοσμικα και ελευθερα
και γινεται αυτο το απτο και αλλιως νοητο
και παντα ιδιο
η ωραιοτητα αυτης της τελειοτητας
και λαμπει ωραια το χαλικι στο κυμα
και πλεει το ξυλο στη θαλασσα
πεταει το πουλι στην ελευθερια
ωραια το συμπαν γινεται και μενει
να ειναι αυτος ο κοσμος
αυτος να που γινεται και με κανει

,

γινεσαι και τον κανεις
γινομαστε και γινεται γινεται και γινομαστε
καταστατικη θεοτητα
θεαση δημιουργιας ληψης
ονειρο κυματα της υγρατητας
πλαστης του πλασματος που υγρανει
βροχη πραγματα βρεχομενη
βρεχονται πραγματα βροχης.
Αυτη η ωραια αντιληψη
δημιουργια δημιουργια
αντιληψη α γινομενη γενετικη
ωραιότητα οπως εγω ληψη
πραγμα δοση πραγμα ληψη εγω
δοση εγω και εσυ το γινομενο.
Η τερψη το κενο της
το κενο η τερψητου.
Ετσι γινεται και να πω θελω
να πω θελω και γινεται
και ειναι ωραια τα γυμνα
κυματα
ολη η δημιουργια
νεα ιδια κυματα της μιας
θαλασσας
οπως ολα το καθε τι ειναι το
ενα του μονο
και ολη η μοναδικοτητα.
Λοιπον αυτο λεει το πουλακι
αυτο γερνει το χορταρι
αυτο αναπνεει ελευθερη πνοη
και οπως παντα ετσι
ελευθερα
αυτο που μου ονομαζεται

ωραια
οπως ετσι η ομορφια σου
λευκοτητα μαρμαρου
δωρικη κολωνα
γυμνη γυναικα
αναπνοη μου αφη.
Ετσι ειμαι ωραιος
οπως η γραμμη των βουνων
υγροτητα γλυκας ληψη της δοσης
τερψη γεννηση
ειμαι ωραιος ποιητης
αυτης της ποιητικοτητας δημιουργιας
που γινεται και κανει τη ληψη της
δημιουργια του δοση ληψη ενα
ενα ληψη δοση
αυτη η ωραιοτητα ως την
ομορφια ζωη που ζεις
κοσμος εσυ κοσμος και εγω
ωραια εμεις αυτο.
Ετσι γραφω ελευθερα σα να
μη γραφω λευκα
οπως μιλιεμαι
ηχος.

6

Η θεληση μου αυτο η θεληση μου εκεινο
που με κινει μ'αγγιζει μ' αυτο η εκεινο
και κανω η ξεκανω
νωω η αφηνομαι
ως την ακρη κενοτητα
εφεση του τιποτα

,

η θεληση μου πως θελεται
ζωη η θανατος
αισθηση υπαρξης η ανυπαρξιας ερωτας
η θεληση μου εγω
απεξω μου ειναι ως εδω
να
η θεληση μου με θελει
με κανει εγω αυτου το κοσμου
με θελει θελει εαυτος μου
που θελω θελομαι
κινουμαι να θελω
οπως αναπνεομαι ν' αναπνεω
και ζωουμαι ζωη
με θελεται με θελει ο κοσμος
οπως ολα ειναι οπως ειναι θελημενα
ως εμενα θεληση ολα της μονης θελησης
που θελεται ο κοσμος.

7

Το ονειρο ονειρο μου
κι ονειρο του πουλιου της πεταλουδας
ονειρο της ζωης
ονειρο πραγμα του λουλουδιου της πετρας
ονειρο του αζωου
της πετρας της γραμμης
ονειρο του ονειρου
ονειρο του αζωου της ζωης και της ζωης του αζωου
το ονειρεμενο ονειρο
ονειρο γυμνο
ονειρο κοσμος
ο κοσμος ονειρο δεν εχει

,

δεν ονειρευεται
ειναι ονειρεμενος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1

Χίλια πουλια πετουν την οδο στον ανοιχτο
ουρανο
χιλια χαλικια λαμπουν γλυκα στην απλα
θαλασσα
χιλια αισθηματα αναπνεουν στη γαλανη αυρα
και υφωνεται η γαληνια μορφη της ωραιας αισθησης
πραγματικη και προσωπικη γευση.

2

Η συνηθεια των πραγματων η συνηθεια των
νοηματων
η συνηθεια του υπνου η συνηθεια του
ξυπνου
του ονειρου
η συνηθεια της πνοης η συνηθεια της ζωης
η συνηθεια της κινησης η συνηθεια της
ακινησιας
του πραγματος
η συνηθεια της πετρας η συνηθεια του
ανεμου
η συνηθεια του νου η συνηθεια του κοσμου
η συνηθεια εγω
συνηθίζεται.

3

Σκορπα πουλακι λαληματα
να μαζευω ποιηματα
κυλα κυμα το νερο σου

,

οπως σπουδαζω τον αφρο σου
αυγαζε αερα την ημερα
οπως νοουμαι τον αερα γλυκια γαληνη
η γυμνοτητα οπως απλωνεται η νεοτητα.

4

Η αισθηση απ' το προσωπο σου
ονειρευεται τον ερχομο σου
ελευθερη μου αίθρια κενοτητα
λαμπνυει αδειαζει την ενοτητα
αυτο το ποιημακαι τα ονειρα του
σβηνει γραφη τη γευση του θανατου
η τωρινη μου αφημενη παρουσια
δινει σ' ολα τα παντα την ουσια.

5

Ελευθερο σωμα γυναικα στον ανεμο
νοημα της αληθειας που αυγαζει προσωπο σου
λαμπει στιγμη αντιληψη μου και πραγματωση μου
να γινει το τραγουδι σου.

6

Ενα χαλικι μου γυαλιζει την αληθεια
ειναι μονο αυτο
και φωτιζει ζωη θανατο αθανασια
και καθε λεξη ελευθερα
ωραιες μορφες πισω του
να λαμπουν με τη λαμψη του
αυτο το μικρο γυαλιστερο χαλικι
που κοιταζω αιθριος
η ο,τι αλλο.

,

7

Οπως η κολωνα με την οντοτητα χωμα
ναος του τοπου
ετσι το ενδυμα με το σωμα
ιστορια του ανθρωπου
οπως ο κοσμος με την οψη τ' ουρανου
αιθρια
ετσι με την πνοη, η αναπνοη του νου
ελευθερια
οπως το παν τα ολατου τα τοςα τελος κι
αρχη
ετσι η οντοτητα με τη γλωσσα πραγμα ψυχη
οπως το ειναι με το γινεται ταιριαζει
οντοτητα
ετσι αε το υπαρχει το κανω αυγαζει κι οπως
με το ενδυμα ντυνεται η απλοτητα
και/γδυνεται
ετσι το ναι και τ' οχι ντυνεται γυμνοτητα
και αφηνεται.

8

Μπορει να λεει ο,τι θελει το τραγουδι
το καθε τι να λεει λουλουδι
ειτε μουντο ειτε καθαρο και ζωντανο η νεκρο
αιθριο
να παει περ' απ' ολα πραγματικα η ονειροπολα
αφου η ωραια θεληση του ειναι η μονη υποσταση του.

9

Οταν ζεις το καθε τι μενει ελευθερη η
ζωη
και ολα ειναι αυτο που ειναι

και σου λενε ελα μεινε και οι στιγμες
κυλανε μονες χωρις οδους χωρις
κανονες
και μενει πια η ζωη σου
οπως δικη της ετσι δικη σου.

10

Γιατι το ποιημα γιατι τραγουδι;
μα βγαινει μονο του σαν το λουλουδι
που ανθιζει ολοκληρο απ' το σπορο
που βγαινει ολο απ' το δικο του χωρο
κι ολος ο χωρος ζει μοναχος του
κι ολος αφηνεται ο εαυτος του
γι' αυτο το ποιημα φωνη
και γραμμα σπορος και ανθισμα
ειν' εναπραμα που ολο γινεται
γραφεται σβηνεται ολο μοναχο του
με τον εαυτο του.

11

Ητανε ολος δεν ειναι τιποτα
κι αυτα που μενουν μοιαζουν ανειπωτα
μα εγω τα νιωθω να ειπωμενα
μονο σε κεινον μονο σε μενα
το ματι απ' το κοιταγμα το κοιταγμα απ' το ματι
το κατι απ' το τιποτα το τιποτα απ' το κατι
ειπωμενα απαρχης που αρχιζει παλι
στο γαληνιο αερα στο καλο μου κεφαλι
που ρυθμιζει αυτη η ποιηση
προποιηση μεταποιηση αποποιηση
που με προποει μεταποει αποποει
ειπωμενο αφημενο
μ' αυτον δοσμενο

να μενω.

12

Περπατουσατουςα και ποιουσα ζωη
ησουν μουσα πνοη αφημενη
γινωμενη.

13

Παιει το προσωπο το σχημα
κι ηταν υποσταση οχι ντυμα
ομως η υπαρξη δεν ειναι παν
και το παν ειναι συμβαν
οπως το μικρουλακι
χορταρακι
που χορευει
μου νευει
παρον.

14

Η αφη ακρη ζωης
στο αερακι
της εμπνοης
στο κυματκι.

15

Οπως η κολωνα με την οντοτητα χωμα
ναος του τοπου
ετσι το ενδυμα με το σωμα
ιστορια του ανθρωπου
οπως ο κοσμος με την οψη τ' ουρανου
αιθρια

,

ετσι με την πνοη
η αναπνοη του νου ελευθερια
οπως το παν τα ολα του τα τοςα
τελος κι αρχη
ετσι η οντοτητα με τη γλωσσα πραγμα
ψυχη
οπως
το ειναι
με το γινεται οντοτητα ταιριαζει
ετσι
με το υπαρχει το κανω αυγαζει
κι οπως
με το ενδυμα ντυνεται
η απλοτητα
και γδυνεται
ετσι
το ναι και τ' οχι ντυνεται
γυμνοτητα
και αφηνεται.

16

Παρουσια και μνημη γυμνοτητα
αναπνοης.

17

Τιποτα δεν αρνουμαι
ολα τα ευλαβουμαι
πιστη και φαντασια
και αληθεια και ιστορια
ολα τα δεχομαι οντα
αποντα και παροντα
ψυχη και οριστικοτητα
συμπαν και τελειοτητα

,

να ολοκληρωνονται στη νηνεμια
ν' απλωνεται η αιθρια.

18

Ο κοσμος μια ωραια συστροφη
απ' το τελος στην αρχη
οπως τον ταιριαζει ο νου
στην αρχη και τελος ουρανου
κι η ωραια αισθηση
στη γλυκια συναισθηση
που μοναχα αφηνει
τη γαληνη.

19

Απ'τη ζωη για ολα χωρις ζωη
απ' ολα τι το κανει;
απ' τα ματια μου τιποτα
κι απ' τη γευση μου ολα
ειμαι η γευση μου ειμαι τα ματια μου χωρις ζωη
απ'τη ζωη χωρις ζωη.

20

Εγκαταλειψη σ' αυτο το νερο της απλας θαλασσας
αισθηση της αφεσης
ανεση της οντοτητας
στην οικειοτητα της ανυπαρξιας
που αφηνεται αισθηση
κοσμος
ως την απλα θαλασσα αυτο το νερο που
κυλαει και παει εδω.

21

Το καλο ποιημα σβηνεται
που γινεται κινημα
της μαυρης γραφης
της λευκης γραμμης της φωνης
που ηχειται ποιεεται
για να γινεται ν' αφηνεται
να λειει να πνεει πνοη
αναπνοη
ζωη γραφης να σβηνεται
ν' αφηνεται
αφεση ανεση.

22

Ωραια ταματια της ζωης γλυκια
η ψυχη της αισθησης αγαπη να
ειναι ολα οπως με κανουν
ερωτας η γυμνη παρουσια και
πως γινεται πως γινομαι δε
μετραει
μοναχο του απανταει καλα και
ταιριαστα και ολον με κραταει
ελευθερα και ανοιχτα
ο κοσμος να κυλαει.

23

Ο,τι ειναι εχω ο,τι εχω ειναι ματια
και λουλουδι κοσμος και τραγουδι
το ειναι ειμαι το εχει εχω.

24

Αυτο που ολα τα κινει ολα τα
κανει δεν ειναι κατι ειναι
οικειοτητα.

25

Η αισθηση χαθηκε
της εμειναν ολα.

26

Οχι απεναντι στο κυμα που κυλαει να το μιλω
ο ελευθερος ρυθμος με παει να
τραγουδαω
παει ποιηση προποιηση παραποιηση αντιποιηση
εξω απ' την ποιηση
απο αφη περιγραφη
η αιθρια
αμαρτια
βαρυ τιμημα
το γι' αυτο μιλημα
κομπος της αναπνοης
εξω απ' το ρυθμο της πνοης
και δεν κοιταω
που τραγουδαω
ποιηση πραγματοποιηση
ανεση αφηση
αισθηση συναισθηση
και συναισθηση αισθηση
να κοιταω την παλια αμαρτια
του κακου καρπου
απ' την ελευθερια
του καλου ρυθμου

,

δινομαι
αφηνομαι
και ολη η γνωση
τοση κι αλλη τοση
συνειδηση ειδηση
να κοιταω να τραγουδαω
να γελαω που μιλαω
και ολη η αμαρτια
στην αιθρια
και ο κακος καρπος
καλος ρυθμος
η γνωση να γνωριζει
τι τη ρυθμιζει
και το μιλημα
μονο ποιημα.

27

Αυτο να κανω η εκεινο
αυτο που νιωθω τ' αλλο τ' αφηνω
ρωταω την πετρα το λουλουδι
και η αναπνοη μου γινεται τραγουδι
το λαθος λαμπει νους
μα εγω αφηνομαι στους ουρανους
το λαθος νατο αστερι
που μου οδηγει γλυκα το χερι
αφου εδω ο νους του κοσμου
ειναι δικος του και δικος μου
ο μοναχος καρπος του
γλυκος χυμος μου και χυμος του
οχι αμαρτια σκεψη
μονο μια λαθος λεξη
κι ολο το λαθος
μονο ενα παθος
που η ζωη αναγνωριζεται

καθως γεννιεται και χωριζεται
απο το ολο ενα
να κανει το κανενα
να γινει αθανασια
η μονη παρουσια

28

Τα πραγματα ο νους δεν τ' αγγιζει
μονο τρυφερα τα τριγυριζει
οπως τον παει το αερακι της ροης
να υγραινεται στη γλυκα της ζωης
που αφηνει αιθρια την αρμονια των πραγματων
λευκη γραμμη απο νοηματα των αισθηματων
γευση και καθαροτητα του νου
στη ζωντανη γαληνη του κενου
που ολα τα κανει τα εχει τα ονομαζει
αιθριο αερακι που αγνα τα πλησιαζει
κι αφηνει ελευθερη την επαφη
του ωραιου των ολων τιποτα με τη γραφη
γραφη αφη.

29

Κι ετσι που τα 'χω μαθει τα μαθαινω τι θα γινει
ο,τι οπως ητανε ειναι και θα μεινει
κι η γνωση γνωση μενει δεν αλλαζει
μονο να υπαρχει ανοιχτη τη νοιαζει
οπως και ολα αυτα νοιαζουν εμενα
και ιδια μου ειναι οπως ειμαι οχι ξενα
κι ολη τη γνωση
την εχω νιωσει
κι ολο το νιωθω
το εχω ποθο.

30

Ο,τι λεω λεγεται ο,τι νιωθω νιωθεται
παιρνω να δινω δινω να παιρνω με
περναι το κυμα με φυτρωνει ο
σπορος
με πετεται η πτηση πλατια με πλεει η
πλευση με πνει το πνευμα
ειμαι το κεντρο κυκλος ανοιχτος.

31

Ολα αυτα ολη η διαθεση ολος εγω
μ' αυτη την αναπνοη
γινεται ο,τι να 'ναι
και ειναι αυτο
μια ολοκληρη στιγμη
της ολοκληρωσης ολων των σταγονων
της αναπνοης
του ανεμου
ωραιο γυμνοτητα.

32

Αφου ξερω οπως ειμαι
αφου νιωθεται οπως ειναι
ολα απλα και ωραιο
η γυμνη αληθεια.

33

Αυτα που ειπαν και θα που ειναι
ειπωμενα
και φτανουν πνευμα και πνοη ως
εμενα

,

που συρω αργα αυτο να γινεται
κι ετσι να ειναι ειπωμενο αφηνεται
λαμπος θαμπος ολη η ωραιοτητα
η ολη γυμνοτητα.

34

Ζωη και οχι ζωη ετσι το πνευμα βιαζεται
και μ' αισθητα μη αισθητα αργα αναρπαζεται
κι ετσι που μενει του ανεμου αφημενο
πνοη οπως ειναι και πραγματικο και ονειρεμενο
χωρις καμια δυαδα
να πνει τη μοναδα
ολα αφημενα
κι αγαπημενα.

35

Τα ονομαζω ωραια οπως ειναι
γνωμενα
κι οπως τα ζω και τα υπαρχω ολοενα
ρυθμος τ' ανανογιεμαι ολα στο
ρυθμο τους
και ζω γλυκα εαυτος τον εαυτο τους
ετσι που ομορφα γλυκα κι αγαπημενα
μεσα στην υπαρξη κι ανυπαρξια φαινονται ενα
και παιζω ωραια ενα και κανενα
κι ωραια αυτα παιζουν εμενα
ευτυχια
η απο μονη της αιθρια.

36

Αγαπαει η παρουσια την ουσια

,

και η ουσια αγαπαει την απουσια
η αγαπη των πραγματων
γενεση των νοηματων
και ολη η ζωη αγαπη και πνοη
ολης της παρουσιας παρουσιας της ουσιας
ερχονται ανεμος γαληνης της αιθριας
που αδρυνει το πουλι κι η πετρα το λαλει.

37

Ουτε καλυψη ουτε αποκαλυψη μονο
ανακαλυψη και αναληψη ουτε φωτισμος μονο
αναλογισμος οπως αφηνομαι και οπως γινομαι.

38

Ο κοσμος που παρων
ο κοσμος που απων
το που να ο κοσμος
γινεται το να ο κοσμος
αφηνεται αυτο
το μονο εδω.

39

Νεα γλυκα και μοναδικα και δικα
που εντεινουν την κοσμικη υποσταση
γνωστα νεα οπως το θαυμα του πραγματος
της σταγονας και της αλλης
και οριστικα αυτης
και της στερεας πετρας που ολα τα σπαι αυτοπαρουσια.

40

Αγγιζω την πετρα γλωσσα πραγματικοτητας αγαπημενη

πραξη γεγονος της γυμνοτητας και πραγματωνομαι
μορφες της οντοτητας ως την ινα νου ανεμου
συναισθηση και αγγιζομαι οριστικα αρωμα αγαπης.

41

Δεν ειμαι δικος μου ω παν
δεν ειμαι δικος σου ειμαι δικος
αυτο που εισαι ετσι.

42

Ω μα τι ειναι αυτο
δεν εχει ο κοσμος μυστικο
ουτε εχει ουτε δεν εχει
κι ο,τι να πουμε το αντεχει
και καλοκαιρευει βρεχει
στη γλωσσα μας ωραια
δεν την αφηνει να μας βγει μοιραια
το πατρογονικο την παει να διορθωσει λαθος
στο κοσμικο μοναδικο καλο του παθος
που να εδω μιλαει ποιημα
μοναδικο δικο του ωραιο αποκυημα.

43

Ελα καλη μου γειρε ανθος
καθως απλωνουνε τα κυματα γλυκα
μαλακα ψυχη αλαφρα
κι οι αφροι τιναζονται φως
καθως ωραια οι δύο
εγω κι εσυ κοσμος κι αναπαλμος
λαμπουμε το εντος εκτος
κυματισμος.

44

Ολα ωραια εικονα
κοσμου κι αιωνα
γινονται αφηγονται γενεση της θεασης της
αυτο το εδω γλυκα μοναχο.

45

Υπαρχω δεν υπαρχω ειναι ενα πραμα
οπως το φωνημα γινεται γραμμα
ολη η ωραια υπαρξη κι ανυπαρξια
λαμπεται παρουσια κι απουσια
η ιδια μονη αιθρια
αυγαζει
κι αλλαζει.

46

Αρχισε ο κοσμος θα τελειωσει
κι ετσι εχουμε ολοκληρωσει
ε
οχι αλλο ολοκληρωνει αυτο που δεν αρχιζει δεν τελειωνει
ελα
τραγουδι λουλουδι.

47

Ε και που μπηκα στη ζωη
μου μενει παντα ανοιχτη η πνοη
κι εχω γαληνιο πνευμα
για του ανεμου το νευμα.

48

Οπως λαλαει το πουλι
ετσι μου ακουει την πνοη
κι οπως ψηλα πεταει
το φως του τραγουδαει
γυμνο αρωμα του κοσμου
υπαρξη κι εαυτος μου.

49

Η ομορφια
της πετρας που ακινητει
και της γραμμης που προχωραει
ως τη λευκοτητα και τη γυμνοτητα
η ομορφια να ειναι ο κοσμος ετσι
καθαροτητα ολη η ομορφια μου
αντανακλιεται οικεια
ν' αγαπιεσαι εμενα
ολη και μονη η ομορφια
τελεια.

50

Απαντησεις σε αποριες
κι αλλες τετιες ιστοριες
για το πως και το γιατι
και να λες το καθε τι
ομως ολα αυτα καλα κι αγαπημενα
τι μου λεν εμενα
που με κοιταει ο εαυτος μου
εντος κι εκτος μου
οπως ολα τα κοιταζω
και μ' αυγαζουν και τ' αυγαζω.

,

51

Βλεπω νοημα τη σκια μου ειτε πισω
ειτε μπροστα μου
μα οταν πια γινομαστε ενα νοημα δε
ζητω κανενα.

52

Πραξη του υπνου του ξυπνου του θυμουμενου
και θελημενη αθελητη θελουμενη
αγιωτη γινομενη και γινωμενη
ανειπωτη και ειπωμενη
και της ζωης εικονα
της πνοης του αιωνα
κοσμος γινεται
και αφηνεται.

53

Η μορφη του εσυ
παντα ειναι χρυση
ειτε η ωραιοτητα
ειτε η γυμνοτητα
ειτε πετρα ειτε πουλι
κι ειτε λιγο ειτε πολυ
ειτε ιδεα ειτε αιθρια
κι ειτε γαληνη ειτε αθανασια
ειτε ειναι εγω
κι ειτε ειναι αυτο
το χρυσαφι ειναι παντου
και στο χωμα και στο νου
τ' ολοχρυσο ενα
λαμπει το κανενα
και το χρυδσαφι

ειναι αυτη η αφη.

54

Αναγκη εχω να περπατω και ν' ακινητω
εχω αναγκη να νοουμαι και να λεω
αναγκη νεοτητα αναγκη γυμνοτητα
μα οταν την αναγκη αυτη κοιταζω
αναγκεμενος πια δε μοιαζω
κι οσο με φτιανουν
και με κανουν
οπως με φερνουν
ετσι με παιρνουν
οπως με βαζουν
ετσι με βγαζουν
οπως εδω
εξω απο δω
ενα αερακι αιθρια
γυμνη ελευθερια.

55

Ομορφια και αρμονια
απορια και σοφια
ο αιωνας τ' ουρανου
τη στιγμη αυτη του νου
κυμα ωραιο ολα τ' αφηνει
οπως ειναι ολα τα σβηνει.

56

Κινειται ο κοκκος της αμμου
το βλεπω υπαρξη μπροστα μου
που γυμνος ανοιχτος αναπνεω
και το ζω το υπαρχω το πνεω

πνοη παρουσιας
υπαρξης κι ανυπαρξιας
κοκκος αμμου
μπροστα μου
μπροστα
κοιτά μου
κοιτά.

57

Ολα καλα οπως κοιτω κοιτανε
οπως μιλω μιλανε
μια καλη γραμμη
πετρα γυμνη και το νερο κυλα
γλυκα απαλα
ολα ωραιο μονα
η μονη της εικονα.

58

Αυτα που η λεξη λειπει
ερχονται απεξω και με κανουν
και υπαρξη η ζωη μου πνειει
στα κυματα της αυρας να γλυκανουν
αυτο το ον των οντων που ονομαζω
και κοσμο εαυτο μου το κοιταζω
εγω
εδω.

59

Απλα αμμουδια γλυκια της θαλασσας
η μορφη θηλυκοτητας
που ανοιγει πεπλο στη γυμνοτητα
εικονα αιωνιοτητας

για το μαυρο της αρχης παντοκρατορα
με το φως και τον αερα
σ' ολη την ημερα
που ειναι ολα ως το αμμουδακι
και το λει το πουλακι
το λυγαει το χορταραικι
οπως απλωνεται
και τελειωνεται
εικονα τελειοτητα
ολη η απλοτητα.

60

Οπως η κολονα με την οντοτητα χωμα
ναος του τοπου
ετσι το ενδυμα με το σωμα
ιστορια του ανθρωπου
οπως ο κοσμος με την οψη τ' ουρανου
αιθρια
ετσι με την πνοη η αναπνοη του νου
ελευθερια
οπως το παν τα ολα του τα τοςα
τελος κι αρχη
ετσι η οντοτητα με τη γλωσσα
πραγμα ψυχη
οπως το ειναι με το γινεται ταιριαζει
οντοτητα
ετσι με το υπαρχει το κανω αυγαζει
κι οπως με το ενδυμα ντυνεται η απλοτητα
και γδυνεται
ετσι το ναι και τ' οχι ντυνεται
γυμνοτητα
και αφηνεται.

ΟΣΤΡΑΚΑ

ΤΟ ΜΥΡΜΗΓΚΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

Με τον ανεμο ενα μυρμηγκακι ζωντανο στη ζωντανη παλαμη μου
που παει τι κανει τιποτα
ζει δεν παει δεν κανει οπως παω κανω εγω
δεν του βαζω εγω το κοιταζω και μαθαινω γυμνωνομαι της ζωης
παρουσια ειμαστε της ζωης
εδω στην ασπρη πετρα στο πρασινο κλαδι στο πουλι που με
κοιταζει
τρεχει το μυρμηγκακι απ' τον ανεμο στην παλαμη μου
και περναι αερακι η ζωη
αναπνοη και αφη
φυσωντας τα λογια του νου μου
στη γευση της παρουσιας
της ωραιας γειτονιας
αυτης της απλας αισθησης
που κανουν τα ωραιαπραγματα
το μυρμηγκακι και τα ματια μου αρχη στα ωραια υπαρχοντα
αισθηση γυμνοτητας
γλυκιας ωραιοτητας
ελευθεριας ενα σ' ολα
αυτα που μ'αγγιζουν ψυχη
ωραια αναγνωριση
που παει αφημενη
ελευθερια οντοτητας
το μυρμηγκακι εδω
εξω απ' ολα μου
μαζι μου μαζι του
ζει το μυρμηγκακι
οπως μπορει να μη ζει
τρεχει πουθενα στην παλαμη μου
ζωη εγω και παρουσια

οπως ειμαι παρουσια εγω και ζωη
ζουμε αφη ελευθεριας
με το αερακι της αναπνοης
εγω ανεμος μυρμηγκακι
στον μεγαλο τελειωμενο αυτον κοσμο.

Και να
πεφτει ενα φυλλο διπλα μου γυμνο γεγονος
εικονα αυτου που λει τον κοσμο
αχρονο καθαρο
με γυμνωνει
που αρχιζω παλι
με ολα πισω μου
ωραια αφγημενα.
Το φυλλο υπαρχει οπως υπαρχω ευτυχια κοσμος.

Ξαφνικο πουλι
απ' το τιποτα εδω
εδω ματια της ζωης
ολη η γνωση.
Μαθαινω και μαθαινομαι.

Ολος ολος μου
σ' ολα ολα τους
ολος ολο ολο ολος
ολοτητα.

Ας πω το μυρμηγκακι στο φυλλο
υπαρχει το φυλλο υπαρχει το μυρμηγκακι
κανει η υπαρξη ο,τι θελει
πραγμα γεγονος νοημα
νευμα της οντοτητας στην απλα.
Σταθηκε το μυρμηγκακι
ζωντανευει το φυλλο
με κοιταει το γεγονος.

,

Εχω ειμαι αυτη η μορφη
που κοιταζω που νιωθομαι
ακριβως οπως το μυρμηγκακι ειναι μυρμηγκακι
και το φυλλο φυλλο
οπως ρει το νερο
φυσαι ο ανεμος
το κατι ειναι μορφη.
Ειμαι αυτος που κοιταζω
και κοιταζεται εγω
οπως η ζωη συναισθηση εαυτου
το φυλλο αισθηση αλλου
αισθηση συναισθηση
της υπαρξης
και των υπαρκτων της.
Ετσι πανε
ολος
οπως ειναι
και κοιταζω αυτον το δημιουργημενο κοσμο
πραγματικοτητα που με δημιουργει
η ταυτοτητα που βλεπω
ταυτισμενος
και θεατης των φυσικων θαυματων
ελευθερων νεων
νεος αυτης της ευτυχιας
που κανειπραγματα και λογια
και ειμαι η μορφη μου
για ολες τις μορφες
η ωραια μορφοποιηση
ανοιχτη αγαπη
μυρμηγκακι και φυλλο
και ματια και οραμα
και τ' ονειρο που τα ονειρευεται ολα
και αλλα ολα
και ολα ειναι αλλα
αυτα

,

που με κανουν αισθηση μορφης
θεατη τους
της θεασης θεαμα.

Αυτα που οικεια λεω
τα μιλαω ανταποκριση των πραγματων
που δεν ξερει ζωη κι αζωια
φυλλο μυρμηγκακι ματια
μια ματια ανταποκριση
οντοτητα στην οντοτητα
αυτα που λεω οικεια μιλαω
μοναδικοτητα
μου απαντουν γυμνη οικειοτητα
παρουσια
ωραια φυλλα του ανεμου
που μ' αναπνει.

ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ

Στη μεγαλη απλα αμμουδια της γαλανης θαλασσας
η γυναικα ορθη Καλομοιρα τυλιγμενη το λευκο πεπλο
στη μοναχη γλυκια μυστικη γυμνοτητα
ανοιγεται ανοιγει με τα προσωπικα χερια
το σιωπηλο ενδυμα
και πραγματοποιειται ολοζωντανη παρουσια
ανοιγμα γυμνιας μαυρης στο λευκο παλμικο σωμα
με πραγματοποιει ορατον απ' τις ακρες
η γυναικα Καλομοιρα της ακρας γυμνοτητας
μια ανοιχτη κλειστη στιγμη παρουσια
γυμνοτητα σωμα λυγερο χορταρι πετρα λευκη
υπαρκτη στο λευκο πεπλο
και αναπνεω βελπω αυτο που τα κανει ολα υπαρκτα
τη γυμνοτητα γυναικα Καλομοιρα
εικονα της απλας απλη
άπλα εικονα

γυμνοτητα
του ενδυματος ετσι κι αλλιως αυτο κι εκεινο λαθος σωστο
υπαρξη ανυπαρξια
η γυμνοτητα μονο αυτο
που γινεται ολα
λευκη πετρα πρασινο χορταρι Καλομοιρα
στιγμη ανοιχτη της απλας
που μεπραγματωνει.

Ολοκληρη η γυναικα Ζωη διαφανη ενδυση στη γυαλινη θαλασσα
υγρη χαρουμενη ολης της οντοτητας
βουλιαζει επιπλεει του νερου και τ' ουρανο
παιχνιδι αναπνοης και απνοιας ζωης και θανατου
ολοκληρη Ζωη ως τις παλαμες μου
που μου προσφερεται απαντηση σ' ολα
στη λευκη πετρα και στο λυγερο χορταρι
διαφανη υγρη ενδυση γυμνοτητα
ευτυχια της απλας αισθησης
που με κραταει ορθον της να δινομαι στον κοσμο
τη Ζωη
απαντητικη παρουσια
γλυκια καθεε αποριας
γελιο αυτου που τα κανει ολα
αυτου του χορταριου και της πετρας
της απλας υγρης αληθειας
με αδρο μαυρο και παλμικο λευκο
σωμα του ετσι κι αλλιως αυτο κι εκεινο
ζευγη του ενος ενα του ζευγους αυτο
ενα και ζευγος
οπως εγω Ζωη και Ζωη εγω
πραγμα απαντητικο σε ολα
αγαπητικο
Ζωη του ολου κοσμου εδω μου απλα ολα
της ελευθεριας ζωης.

Η απτη γυμνη γυναικα Ελενη
περπαταει στην απλα αμμουδια θαλασσα
τις ευγενικες αυγινες γραμμες της αμμου
πριν τα χαλικια που λαμπουν την αρμονια ελευθερα της
παταει περναι το εδω και το εκει
το ετσι και το αλλιως
το μπροστα και το πισω
δεν ποιει πουθενα παει παντου
οπως το φυλλο το μυρμηγκακι
πραγματοποιεται αφη και οραμα
οπτασια υπαρξης κι ανυπαρξιας
αυτου
γανηνιαια ορμη απο ζωη και θανατο θανατο και ζωη
παρουσια μονο της παρουσιας
περναι το οπως ειναι των πραγματων
που λενε και σβηγονται οι ευγενικες γραμμες στην αμμο
περναι ολο το περασμα
και ξεπερνιεται η ιδια
να ειναι αυτο
η γυμνοτητα
που γινεται παρουσια
πετρα χορταρι γυναικα
ετσι κι αλλιως
αυτη η γυμνη αφη
ελευθερη.

ΚΟΙΤΑΓΜΑ

Χορταρι νους πετρα γαλινη
συναισθηση παρουσιας γυμνη
που αφηνει τα πραγματα να κανουν τη ληψη τους
οπως κοιταζω την Καλομοιρα τη Ζωη την Ελενη
γυμνες οπως οι ευγενικες γραμμες σην υγρη αμμουδια
που με κοιταζονται γλυκες
αυτο το μονο

γραφη των όλων
που διαβαζεται μονη της
ως αυτο το ποιημα.

Η ΕΑΥΤΗΣ ΠΕΤΡΑ

Απο αυτο
αυγιнос της ανθρωποσυνης φιλοτητας
κοιταζω απ' την πετρα
και λεγομαι αισθηση νους
μυθος λογος λογια
ελευθερες πραγματικοτητες
αυτης της αναπνοης
που αναπνεεται φιλοι και φιλες
ολους ολες της μυθολογιας
και κανει λογια πραγματα
και πραγματα διχωσ λογια
λογια διχωσ πραγματα
στιγμες αθανατες
και στιγμες εξω απ' την αθανασια
ως παροντα αθανατα και αθανατα παροντα
αυτη τη στιγμη της αυτοσυναισθησης
και της δικης της μονης της
αυτοσυναισθηση εαυτης
φιλικοτητας της εαυτης πραγματικοτητας
και την πετρα
και εγω.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Το τραγουδι
ειναι γλωσσα και πιο απο γλωσσα
ειναι πραγμα και πιο απο πραγμα
το τραγουδι ειναι μονο τραγουδι
γυμνο των όλων

και ολοκληρωμενο.

Η ΑΓΑΠΗ

Αγαπαω την πετρα και σενα
η αγαπη ειναι μονη της
και γινεται αισθηση λεξη
η αγαπη απανταει στην οντοτητα
την προσλαμβανεται
και αφηνεται για ολα
περ' απ' ολα
δημιουργουσα και δημιουργουμενη
δημιουργημενη
οντοτητα γυμνοτητα
ετοιμοτητα του παντος.

ΑΥΤΟ

Αυτο ειναι η λευκοτητα της πετρας
το γερμα του χορταριου
η πτηση η πλευση
το γινωμα το σβησιμο
η μνημη και το πραγμα
αυτο ειναι η ενοτητα της φιλικοτητας
ο ερωτας της δυαδικοτητας
αυτο ειναι η αποφαση για τον κοσμο
αυτο ειναι που κανει το τραγουδι
για γλωσσα του
να το λεει αυτο.

Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ολα γινονται ολα αφηγονται
σ'αυτο το ωραιο τιποτα
που ουτε ειναι ουτε δεν ειναι

,

μονιο φαινεται σαν αναπνοη
εμπνοη εκπνοη
πνοη ελευθερη
να τα κανει να τα λεει ολα
η οχι
ελευθερη γυμνη εμπνευση
προστη γενεση.

ΛΕΥΚΟ ΕΔΩ

Η ληψη αυτη που ειναι που γινεται
η δοση αυτη που ειναι που κανω
αναγνωριση ταυτοτητας της οντοτητας
ληψη δοση δοση ληψη
γαληνη
υπνος ξυπνοςξυπνιος υπνος
μια ελευθερη απλα
ονειρα ευρηματα
νοηματα ποιηματα
οαλεδω της απλας
αιωνιοτητες του εδω τωρα
της λευκης ωρας της γαληνης.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Παιζει το παιδι με το γατακι
παιζει το γατακι με την πετρα
παιζει πετρα με το κυμα
παιζει τοκυμαμε την απλα
η απλα παιχνιδι
παιδι γατακι πετρα κυμα
α ζωη μου πραγμα με τα πραγματα
παιχνιδι
μια ορμη σταλα και να η ζωη
μια πετρια και παει η ζωη

μια ματια και να ο κοσμος
εν' αγγιγμα και να ο εαυτος
μια στιγμή χωμα και νους
μια αναπνοη και γεμιζει το τιποτα αδειαζει
παιχνιδι
αυτο το παιχνιδι της ορμης και της γαληνης
αυτη η παλλομενη αιθρια
που με παλλει
άπλα κυμα πετρα γατακι παιδακι
ν' αφησει την αναγνωση
ανταποκριση.

ΤΟ ΕΝΔΥΜΑ

Ω πως ατελειωτα πεταει το πουλι
πως φτιανει ωραια τη φωλια του
πως παει παντου εικονα και φωνη
ο νους στα μηχανηματα του
ολα μια ολοκληρωμενη αρμονια
που γινεται ατελειωτη σοφια
ομως σοφια κι αρμονια με κοιταζουν
πως γινονται ενδυμα για ολα μοιαζουν
αφου ολα ο,τι ειναι κι ο,τι κανουν φαινονται ενα
και στη γυμνοτητα τους δεν ταιριαζει ενδυμα κανενα
πεταει το πουλι και φτιανει τη φωλια του
και το γιατι το πως θολωνει την οντοτητα του
αυτο αφηνει τη γυμνη αληθεια να φανει
ετσι πεφτει το φυλλο γινεται η ζωη
ετσι ειναι το χαλικι κι η αναπνοη πνοη
ετσι η αρμονια κι η σοφια
γινονται στην πηγη τους την αιθρια
κοιταει η σοφια κρεμεται το μηλο
η αρμονια αφηνεται πεφτει το φυλλο
ξυνει σοφια κι αρμονια το ξερο ξυλο
και το πουλι η φωνη η εικονα

ωραια παρουσιαζουν τον αιωνα
ελευθερια
στην αιθρια.

ΑΝΕΜΙΣΜΑΤΑ

Αφαιρω τα ονοματα
ανωνυμος
με αφηνει η αφαιρεση
να μενει η γυμνοτητα
γλυκες γραμμες
ελευθερες
ως τα πραγματα ονοματα
και τα ονοματα πραγματα
ως το ονομα μου
λευκα και απτα.

*

Ανθρωπος πραγμα πουλι
μοριο της σκονης
που παιζεις κι εσυ την υπαρξη
η γλωσσα αυτη υπαρχει
και υπαρχω ολοκληρος
γι' αυτο το παντα
που ονομαζεται οντοτητα
αυτης της υπαρξης.

*

Γινομαι απεξω μου
οπως το χορταρι
δενομαι το απεξω μου

,

η πετρα
το απεξω μου με κοιταζει αγαπη
ωραια εξω και μεσα
παιζει το ιδιο
ειμαι εξω μου ειναι μεσα μου
αυτο το αγαπημενο ολο
που κανει και αυτα τα λογια.

*

Α ωραια να υπαρχει η πετρα
αυτη η γευση του παντος
η υπαρξη παντα
ελαχιστη στιγμή
της ολης γυμνης λευκοτητας.

*

Λογια με τον ανεμο
φτερωτα πουλια ωραια πτηση
γραμμη ωραια γραφη που σβηνει ο χρονος
σοφια που κυλαι με το νερο
πραγματικοτητες που με κοιτανε στηλα
και χαμογελαω αναγνωρισμενος
αυτης της ζωης αυτης της πετρας
που αφηνεται αφηνει την πραγματικοτητα
ελευθερη.

*

Ολα ολοκληρωνονται ολο
ολοκληρωμενη γαληνη
ελευθερη πετρα.

*

,

Το νερο βρεχει την πετρα
οπως το χορταρι ανεμιζει ζωη
οπως το εξω μου γινεται μεσα μου
γευση ψυχης προς την εικονα
που κλεινει νους ολους τους ουρανους
και ολα τα δυνατα γινονται πραγματικα
μεσα κι εξω
ακριβως και μονο οπως ειναι
λαλαει ενα πουλακι την οριστικη γαληνη
και το κοταζομαι οπως κοιταζω
τελειωτικη γαληνη
να γινεται το οπως ειναι
οπως το λεει αυτο το ποιημα.

*

Ηρθε μια πεταλουδα
αυτο ειναι ενα γεγονος
απο ολα
μεσα σε ολα
ετσι ειναι
που τα ολα και οχι ολα ειναι ενα
μια πεταλουδα γυμνη απο γεγονος
και ωραια.

*

Η αγαπη αυτη
που η ζωη τη λεει προσωπο
και ειναι παρουμεν εσυ
οπως παρουμεν προσωπο της
αγαπαει τον κοσμο και την αγαπαει
αγαπιεται κοσμος
υπαρξη της.

,

*

Η ηδονη της υπαρξης
της αδρης ζωης
που αποφασιζεται πραγματικοτητα
και υγρατητα ερωτας
θανατικης δημιουργιας
παλμος γυμνης αιθριας
η ηδονη αυτη
να ζωη
για ολα απο ολα χωρις ολα
γυμνη της γυμνης στιγμης
της αυτοσυναισθησης.

*

Συμβαινουν γεγονοτα
γινονται πραγματα
νιωθονται ασιθηματα
και εγω ενα εγω ορθο
για νου για ερμηνειες
για αποριες για ιστοριες
δεκτικος και γαληνιος
ενα γεγονος ενα πραγμα
ενα αισθημα νους
για απορια για ιστορια
ενα ποιημα για ολα αυτα
να γινονται να σβηνουν
μονα
ωσπου
χωρις γινωμα χωρις σβησιμο
χωρις εγω.

*

Λαμπρο αγαλμα ζωης

,

διαφανη μορφη της κινησης
γλυφη μαρμαρου
για τον κιονα της οριστικης παρουσιας
μονον ποιητικον και ωραιον.

*

Ξαφνικα μονα τους ανοιγματα
επιστροφες στο κενο της σιωπης
αυτο το ξαφνικο κανονικο
που με κανονιζει στη σιωπη
και τη ζω σιγουρα και ακεραια
αληθεια και αγαπη της σιωπης
που μ' αφηνει παρουσια
στα γυμνα μου ματια.

*

Αφαιρουμαι απ' τον κοσμο
ακινητος.

*

Περνουν το χρονο τα κυματα
απ' τις γυνμνες πετρες
αγαπη του νου μου
να τον αιθριασουν
μ' ολη ην ελευθερη θαλασσα
που με περιμενει
γυμνον απο αιωνιοτητα
οικειον της πετρας των κυματων.

*

Η γυμνη διαθεση

,

μεσα στη διαφανεια
που μου ονομαζεται θεληση
γινεται αισθηση η πραξη η ποιημα
ιδιο ειναι
να φανερωνεται αυτη η πραγματικοτητα
της μιας ωραιας θελησης
που πραγματωνεται κοσμος
οριστικη παρουσια
που λαμπει και τη ζωη μου
με την αφη της πετρας
αυτη η γλυκια αυτογαληνη.

*

Γυμνο γινεται κατι
αναερη γραμμη
πραγματωση.

*

Ιδιος
ιδιο
γεννηση ζωη φιλοτητα των ολων
αναχωρηση στον αερα
στη πετρα
και στο χωρο
νου και παρουσιας
ιδιο
ιδιος.

*

Ερχονται γευσεις αισθηματα μνημες σε μενα
μα τι το ερχονται
τι το γευσεις

,

τι το αισθηματα
τι το μνημες
και τι το εγω που ερχονται γευσεις αισθηματα μνημες
ολα κανονισμενα ως εμενα
σ' αυτο το ωραια ειμαι και ειναι
για το δεν ειναι δεν ειμαι
ειναι κανονισμενο
ειναι ο κανονας γυμνος
θεος του ετσι ειναι
ως το λουλουδακι
ψυχη και πραγμα
αυτο το ενα
λοιπον ερχονται ερχεσαι ερχομαι
ωραιος ερχομος
για σωμα εγω αποδοχη
με το λουλουδακι
τη γραμμη της μορφης
τρυφερα και ωραια
τιποτα κινηση ζωη γαληνη
δημιουργια
χαρα θεου
αιθρία ως εδω
ερχομαι ζωη
του ετσι ειναι
επιστροφη ως το δεν ειναι
αυτο το ενα
λουλουδακι εγω.

*

Βλεπω
η παρουσια
αυτη την πραγματικοτητα που με δημιουργει
ακουω η παρουσια
τον ηχο της λευκης γραμμης αυτης της γραφης

νιωθω η παρουσια
αυτο που νιωθομαι
θέα της παρουσιας
γαληνια ζωη
ολης της παρουσιας
με τις πραξεις πραγματα
στην πραγματικοτητα.

*

Ερχονται τα ονειρα εικονες των ολων
αλλιως
και αλλων
οπως αλλα κι αλλιως τα ονειρευομαι νους
και ειναι αυτη η αιθρια
παντα τωρα το ετσι κι αλλως
κι ενα εγω της αναπνοης του
και αναπνεω αυτη τη ζωη
ιδια υπνο ξυπνο
μια γαληνια αγαπη
που μ' αφηνει πραγματικον.

*

Ηρθα της ζωης
αλλα εξω απ' ολα
τα αγαπημενα
της αγαπης γεννηση θανατο
εξω απο εδω
μ' αυτη την αφη
αλλιως νους ιδια αισθηση
της μονης αληθινης παρουσιας
τετια παρουσια
και παρουσιαζομαι.

,

*

Λοιπον ηρθα
ιδια και πραγμα
εγω και νερο
λοιπον ειμαι φερμενος
απο αυτο εδω σ' αυτο εδω
με την εικονα του αλλου ερχομου μου
οπως το νερο κυλαει.

*

Εξυπνο πουλι της ομορφιας των χρωματων και του τραγουδιου
για τον ερωτα της ωραιας σου
εξυπνη αραχνη της αρμονιας του ιστου σου
για την πετουμενη μυγα
εξυπνε μισχο του φυτου της αντιληψης του απεναντι φραχτη
για τη στερεη στηριξη
εξυπνη ζωη της αληθειας του οντος
μα τι πώς εξυπναδα ομορφια αρμονια αντιληψη αληθεια
μονο ζωη συνεχεια των πραγματων
του οντος πραγματος
γενεσης του χωρου του
οπως απο το τιποτα αυτο το ποιημα
τιποτα γενεση
πραγμα ποιημα
ακριβως.

*

Κινηση η ζωη
απ'το νερο που αφηνει την πετρα
εικονα καθαρη στις μυριες εικονες
του μονου εικονισμου
κινηση αρχη και παυση

,

με την ακινησια της πετρας
εικονες παρουσιας και απουσιας

υπαρξης ανυπαρξιας
στη γαληνη της αγαπης
της εικονας νερου πετρας
της οντοτητας κοσμο της μιας εικονας
της αναρχης ατελειωτης εικονικοτητας
που με εικονιζει ζωη.

*

Απο νοημα ο κοσμος λευκος
γυμνος και καθαρος
νοουμενον του μ' ονομαζει
ζωη μορφη του με παρουσιαζει
να τον κοιταζει
εαυτος αγαπητος.

*

Παραμεριζει παραμεριζω τον ανεμο
στη γευση της ιστοριας
να ο λευκος ναος
στο ανοιγμα της σπηλιας του ανθρωπου μου
που με κοιταζει τον κοιταζω
ορθος του ορθος μου
γαληνιο αγαλμα μαρμαρου
ολης της αφης
ως το σκοταδι τυο χρονου
που λευκαινει η ζωη
αγαλλομενη την αισθηση των πραγματων
που ονομαζει πραγματικοτητα
και ιστορουμαι αγαλματοποιος
του αγαλματος του κοσμου
στον ανοιχτο ναο

,

που αφηνει οανεμος για την ιστορια.

*

Ετσι γινεται ετσι λεγεται ετσι απογινεται η ζωη
αυτο το ετσι
να.

*

Δεν ειναι νους δεν ειναι αισθημα δεν ειναι αισθηση
δεν ειναι καθαρη γνωση
μονο
ειναι θεαση αναγνωριση
μονη αυτοθεαση
ο,τι γινεται ο,τι ειναι
ο,τι ελπιζεται
ο,τι ευτυχειται
αυτη η γαληνη αυτοπραγματωση
η αίθρια τελικη τελειοτητα
το ο,τι,ταθε τι
η οποια μορφη παρουσιας
να
οπως να το
να με.

*

Γινεται λοιπον
αυτο
ή αυτη η γραφη
ιδιο
οπως ειναι δεν ειναι
ειμαι δεν ειμαι
αυτη η παρουσια
να

,

ειμαι παρων της.

*

Παιζω
ρολο
τη ζωη.

*

Λεω τη ζωη
ζωντας.

*

Θαυμα της πετρας θαυμα του νερου
θαυμα της μνημης αυτοτου ονειρου
θαυμα της κοινωνιας φυσαλιδας και αστρου
θαυμα του θανατου θαυμα της ζωης
θαυμα που αναγνωριζεται το θαυμα εγω
θαυμα πραγματικοτητα
μεχρι γυμνη απο θαυμα
μονο παρουσια.

*

Βλεπω πως ολα γινονται
σοφα και ωραιο
μα οπως ειμαι σοφος και ωραιο
βλεπονται ολα οπως ειναι
απλα και μονο πραγματικα.

*

Νοω εννοω απο μενα

,

με ζω δε ζω
με υπαρξη ανυπαρξια
ομως να αυτο που με νοει εννοει
και εννοουμαι νιωσιμο
η απλα
οπου ολα ειναι πετρα στις πετρες
που κανουν την απλα
απλουστατη.

*

Αυτο που κανω
αυτο που γινεται
αυτο που ειναι
ειναι αυτο
αυτη η ζωη αυτος ο θανατος
η υπαρξη ανυπαρξια
δημιουργια παυση
αυτος ο κοκκος αυτο το συμπαν
αυτη η γευση αυτο ονειρο
εγω εσυ
αυτη η οικειοτητα η αναγνωριση
ημονη της
αυτο που ειναι το αλλο
η αιθρια
αυτη η στιγμη απομονη της.

*

Εδω λοιπον
οπως εδω
εχω ρωτησει
ν' απαντησω
ερωταπανταω
ηρεμω

,

γαληνεω
η ερωταπαντηση
γινεται αυτο το εδω
η αιθρια δικαιοσης.

*

Πετρα μου χορταρι μου
πετουμενο τα ολα πουλι μου
ολοκληρωθειτε μου παρουσια
να φυγει μεολη την οικειοτητα
μ' αυτο το μεσα εξω της αιωνιοτητας
να μενει η παρουσια
μονη απομεονη
κοσμος καθρεφτης κοσμου.

*

Πινω νερο
ποση παν
αυτο το παν παρουσια
δημιουργικη του παντος
ποση πινω
μονος μου.

*

Το αντικειμενο
με ονομαζει.

*

Παιζω
ρολο
τη ζωη.

,

*

Τη ζωη
τη λεω
ζωντας.

*

Λαμπρη πετρα
και ολα καλα.

*

Καμια σκεψη
καμια λεξη
μονο γευση
καμια αισθηση
καμια φωνη
σιωπη
αρχης
επαφης
ελευθερια
αιθρια.

*

Η πετρα της αυγης
αυγαζει.

*

Μια ξαφνηλικη αναγνωριση
χωρις αντικειμενο.

*

,

Ολα αποφασισμενα
ολα κανονισμενα
το βλεπω
αποφασισμενος
κανονισμενος
να το βλεπω
να ειναι
και ολα ειναι καπως
γινονται
και καπως αλλιως
οπως ειμαι οπως γινομαι
απο αυτη την κανονιστικη θεληση
παρων του οπως ειναι ολα
αυτη η μονη ελευθερια
που αφηνει τη μορφη
αυτη που ειναι
αυτη που ειμαι
αποφασμενος
κανονισμενος
ελευθερα οπως ειναι.

*

Η γραφη δημιουργει
την ελευθερη γραμμη
που κοιταζω πλατια παρουσια
ελευθερο προσωπο
ιδιο προσωπο μου
αυτη η γαληνη οντοτητας
που ονομαζεται κοσμος
να μ' εχει
να τον εχω
να ειναι.

*

,

Ολα ειναι και δεν ειναι μεσα σ' αυτο
και αυτο δικο του
στην απλα.

*

Το κατι και το τιποτα γεννουν το ενα το αλλο
ε
και;

*

Εν οιδα οτι ουδεν οιδα
και η αγνοια γνωση μ' ελευθερωνει.

*

Εδιζησαμην εμεωυτον
ως την αιθρια.

*

Δε μπορεις να μπεις δυο φορες στο ιδιο ποταμι
ναι
λοιπον
γιατι να το λεμε.

*

Φωτιση
γι' αυτο που ξερω
να τελειωνω
για ν' αρχισω.

*

,

Κρατω το αντικειμενο στην παλαμη μου
αφη
η αιωνιοτητα
το κοιταζω στηλα δε με κοιταζει
κοινωνια
η αθανασια
του μιλαω δε μου μιλαει
γαληνη
η σιωπη
το αντικειμενο
και υπαρχω
με το αντικειμενο
σιωπη γαληνη αφη
αυτη η υπαρξη.

*

Αυτο που ειναι να γινει
βρισκει τον τροπο
γιατι κι αυτος ειναι να γινει
ειναι γνωμενος
ο,τι ειναι να γινει
ειναι γνωμενο
αφου ωραια ειναι
και ειναι ωραια η πετρα
κι αυτη η αιθρια διαθεση
που γινεται
υπαρξη παρουσια απουσια
γνωμενη οπως ειναι
οπως η πετρα ειναι πετρα του ο,τι να 'ναι
κι εγω ειμαι αυτο δεδομενο
να μενω παρων
αυτο το οπως ειναι εδω
κι η τρελη μονη ελευθερια του ειναι

ακριβως οπως ειναι.

*

Η αιθρια διαθεση
αιθριαζει τα ολα
να υπαρχουν ωραια
πετρα η νερο η αγαπη
κι ο,τι αλλο ωραια θελει
μονη της
αυτη η μονοτητα οντοτητα.

*

Περπατω
αισθηση κι απεξω της
κοσμος παρων
προσωπα και πραγματα
οικειοτητα και γυμνοτητα
ελευθερη γευση
γαληνη
εξοδος εισοδος
οδος.

*

Μια χειρονομια ενα κυμα
μια αισθηση, μια ελευθερη σκεψη
και κινειται το χορταρι
ακινητει η πετρα
και παντα το ιδιο
αυτος ο κοσμος
που με ονομαζει δικον του
οπως ειναι δικος μου
γαι το ο,τι να 'ναι

,

ετσι ωραια.

*

Αρώματα ανανοηματα
γευσεις οντοτητας
αφη τροφη γευση αρωμα του μηλου
που κρατω στην παλαμη μου
εικονα του κοσμου
και με σκορπαι γευσεις κι αρωματα
αυτη η υπαρξη που εχει αποφασιστει
με αποφασιζει
ελευθερον με ολα απ' ολα.

*

Να κανω ποιηματα για το ποιημα
ειναι οπως τα κυματα για το κυμα
για τη θαλασσα για το νερο
οπως οι πετρες της πετρας αυτης
οπως τα πραγματα για το πραγμα
ο κοσμος για την κοσμικοτητα του
οπως το καθε οπως για το καθε νατο
το αναμενομενο αυτο παρον.

*

Δεν ημουνα ειμαι δε θα ειμαι
οπως ολα
και μενει η υπαρξη μονη της
με τη μοναδικοτητα να μην ημουνα να μην ειμαι να ειμαι
μοναδικοτητα υπαρξη
χωρις δεν ηταν ειναι δε θα ειναι
στη στερεοτητα της πετρας
στη ροη του νερου

,

σ' αυτη τη ζωη μου των ολων.

*

Α πετρα μου
κυλα μονη σου
ετσι απο στερεοτητα
οπως ακριβως δεβ κυλας
οπως ιδια κυλας δεν κυλας
οπως λεω δε λεω
και μενεις πετρα.

*

Κοιταω τη ζωη
οπως τη ζει το πουλι
ο καλος μου σκυλος
που με κοιταζει
οπως τη μοσχοβολαι το πουλι
προσωπο χωρις ταυτοτητα
οπως την κινει το χορταρι
ελευθερια του ανεμου
οπως τη γυμνωνεται η πετρα
στερεα της πνοης μου
κοιταζω τη ζωη
γυμνο κοιταγμα
παρουσια.

*

Ολα το καθε τι καπως ειναι
οχι ομοια η αλλιωτικα
καπως ειναι
οχι ετσι η αλλιως
καπως ειναι

,

οχι υπαρξη η ανυπαρξια
ζωη η θανατος
εδω η εκει
καπως ειναι
ελευθερια του καπως
ορισμενη ελευθερια
ολα το καθε τι καπως
καπως ειναι καπως γινεται
ορισμενη ελευθερια.

*

Γινονται ολα ωραιο μονα τους
απ' το τιποτα με το τιποτα
ολο αυτο το εγω κοσμος
κοσμος εγω
πραγμα και πνευμα
παρουσια κι απουσια ουσια
ελευθερια
της πετρας και της αισθησης
το πραγμα χωρις αντανακλαση
κοσμος καθρεφτης
στιγμη γυμνη
ως τη γυμνοτητα σου
εσυ του εγω εγω του εσυ
ελευθερια
ματια λαμπερα
που κοιταζονται.

*

Θεος
ολα γινονται ξεγινονται
ειναι δεν ειναι
δυνατα αδυνατα

,

θεικη αρχη θεϊκο τελος
θεικος νους
τιποτα και παν
θεικη θεαση
θεληση
οπως αυτη η αφη
που αφηνει την πετρα ελευθερη
ελευθερια θεος
αυτοθεαση
που λεγεται κοσμος
και ολοκληρωνεται απεναντι
οπως η πετρα θεος
θεώμενη
αχ σταλα σταλιτσα
λοιπον
ελευθερα ολα αυτα εδω
και οποια αλλα
πραγματικοτητα.

*

Α παρουσια του κοσμου
κι αυτος ο εαυτος μου
δικος μου και δικος του
εαυτος μου κι εαυτος του
παρουσια κι απουσια
στην αιθρια
δικη μου και δικη του
μοναχη μου μοναχη του
μονη
απλωνει.

*

Το πουλι κολουμπαι βουταει πεταει περπαταει

,

οπως ειναι το πραγμα
ετσι υπαρχω
μεχρι που αφηνομαι
εδω.

*

Επικοινωνια κοινωνια
με το εσυ πετρα η παρουσία
αυτη η οικειοτητα αληθεια
να
ουτε αρχη πυτε τελος
τα πραγματα οπως ειναι μονα τους
αυτο το εσυ εγω
αυτοκοινωνια.

*

Η επιθυμια της πραγματικοτητας
η πραγματικοτητα
η γυμνη πραγματικοτητα
επιθυμια αυτη η οικειοτητα
που γυμνωνεται αναγνωριση.

*

Το πουλι με κοιταζει
ετσι δε με κοιταζει το φυλλο
η πετρα ακινητει
κι η απλα γυμνωνει τα συμπαντα αστερια
ετσι επιθυμια ανανοιζομαι κι ανανογιεμαι
οντα και πραγματα
αυτη η ατοπη αχρονη
εγω παρουσία
αναγνωριση.

,

*

Όσο ποιηση
ετσι ζω
αυτο το χερι
σωματος του πραγματος
ποιουμενο
ποιητικο
αυτη η ωραια ζωη
του πραγματικου κοσμου
η αυτοπιστοποιηση.

*

Ωραια γυμνωμαι τη γνωση αυτη που ειμαι
ως τη γυμνη σιωπη
σ' αυτο που με κανει
να το γυμνωσω
πριν απ' την παρουσια
τοσο οριστικα
μονο ποιημα.

*

Πεταλουδιτσα σταλιστα
ομορφια
τι γλυκα να ειμαι
η αφη του νερου της πτησης
και ωραια ελευθερα
αναγνωριζομαι.

*

Αυρα των ονοματων
ονομα των πραγματων

,

αναπνοη μου χαδι μου
ελευθερε ανεμε
αυτης της ελευθεριας μου
λαμπε παρουσια
της αναγνωρισης μου.

*

Ελαφρες γραμμες αναπνοη και φως
μες στα νερα της θαλασσας
για τις πλεουμενες πετρες
ως την ακτη αυτη και τις αλλες
της ζωης και της αζωης
να περπαταμε στέρεα να κοιταμε καθαρα
για τα πραγματα και τ' απραγματοποιητα
στέρεο προσωπο της ζωης και της αγαπης
που σε μιλανε οι γραμμες οπως μιλησες
κι οπως σωπαινεις φωνη της σιωπης μου
με την ελαφραδα τη πετρας το φως του νερου
φιλε
που αγαπαμε και μας αγαπαι
θανατο της ζωης ζωη του θανατου
ελαφρα πλεουμενες πετρες παντου
ως αυτες τις ακτες και τις αλλες
κι ολες τις ακτες πλεουμενες
απ' οπου με κοιταζεις ολο σου το κοιταγμα
ολη σου η ζωη και η αζωη
και ζωη με μενα αγαπη με σενα
οι γραμμες αυτες του φωτος του νερου και της πετρας
που τα φερνουν ολα εξω
εδω μας
φιλε
γαληνια και γλυκα και τελεια.

*

Βουνο πετρες υψος
ως την απλα βαθος θαλασσα
σκληρες
ολα νεα τωρα
με τα κυματα κυματα του αιωνα
υγρες στεγνες λευκες
γι' αυτο το προσωπο του κοσμου
που κοιταζομαι νιωθομαι
τωρα τωρα τωρα.

*

Τα βουνα τ' αστρα οι ασπρες πλακες ως εμενα
που βλεπω προς νιωθω προς ειναι
αυτου του νου αυτου του ανεμου
με το προσωπο γευση
του απτου και του αναπτου.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΥΠΑΡΞΗ

Η πέτρα κι εγω
ρωταμε αποφασίζουμε κανουμε την υπαρξη
λεξη και πραγμα
ολογυμνα
αναπνοη και λαχταρα
πραγματικοτητα κι ελεθερια
εγωκαι η πέτρα
απαντηση στο αιτημα νους
γαληνη στο ανανοημα
ανεμονοημα
αναγαλλιαση
μπροστα στο ενωπιον
γενετικο
αυτης της αφης
που με αφηνει
τυχη ευτυχια και ολα αυτα
λογια ωραια
ενωπιον της παρουσιας
και της πετρας κι εμενα
ολης αυτης της ιστοριας να υπαρξει οντοτητα
πριν και μετα το τιποτα
τιποτα πριν και μετα
ενωπια γαληνη
ως την πετρα εμενα
κι αυτη την τελειοτητα
των ολων οπως ειναι
ως αυτο το ποιημα

ΓΕΝΕΣΗ

Ηρθα ηρθε γεννηση
πραγματωση με τα πραγματα
με το ανοιγμα των πραγματων
αυτη η ταση πριν τωρα μετα
που γινεται εικονα μορφη μου
η αγαπη της παρουσιας
της πραγματικης ανυπαρξιας
ηρθα ηρθε εγω
αγαπημενο ολων των πραγματων
στην αισθηση παρουσιας
ολης της πραγματικης απουσιας
λευκης γενετικης
της ζωης του θανατου του θανατου της ζωης
ερχομος μου
σα να 'ναι να πεθανω για τοπιο μικρο
για υπαρξη η ανυπαρξια
σα να 'ναι να ζησω για το πιο μικρο
υπαρξη η ανυπαρξια.
Ερχομος ηρθα ηρθε
να ειναι ο κοσμος
αυτη η ιστορια
ενα πραγμα κοσμος
ενας κοσμος κοκκος
και το προσωπο που βλεπει
γευση πραγμα θεαση
θεος παρουσια
αυτη η ιστορια
γευση γενεσης
ηρθε ηρθα η αφη.
Ειναι αυτη η απο μονη της ταση πραγματωσης
διαθεση παρουσιας
που εχει ορισει να υπαρχει ο κοσμος
να ειμαι ερχομος της απουσιας

αυτη η ταση της γραφης
αυτης
που πραγματωνεται απο πραγματωση
που τεινεται απο ταση
που ειναι απο οντας
μετ ην αναγνωριση του οντας μου.
Ερχομος ελευση του
ορισμος παραμονης του.
Ιστορια ηρεμια
αυτο το μιλημα κινημα
εκεινη η γαληνη
που μ' αφηνει προσωπο της
εαυτο της.
Αναπνεω εμπνευση
εμπνεομαι αναπνοη
η αυτοπαρουσια.

ΖΩΗ

Αφημενη στη θαλασσα μ' αερinia ντυματα
της γυμνοτητας του νερου
αντικρυστα στις γραμμές ιριδας του βυθου
της αφης των παλαμων μου
να σε δινω στον κοσμο να σε παιρνω σε μενα
οπως δε μπορούμε τιποτα να κανουμε και τιποτα δε γινεται ποτε
αφου ειναι ολα καμωμενα ολα γινωμενα
οπως εισαι σωμα ειμαι αφη
στις ιριδες γραμμες του νερου και του ανεμου
που τις μελεταμε καμωμα και γινωμα
και καμωνομαστε γινομαστε
ως τη θεληση της αποδοχης
και αυτη την ορμη της ελευθεριας
να κανουμε να γινει
η αφη σωμα σου το σωμα σου αφη
να γυμνωθούν απ' τη γυμνια οι παλαμες μου

να μειουν τα πραγματα ελευθερα απ' τ' οπως ειναι
να κανουμε να γινεται η ελευθερη του κανουμε θεληση
τελεια οπως η γλυκα γυμνοτητα σωμα σου
εσυ εγω
γαληνη απο θεληση και οπως ειναι
ως αυτη τη ζωη
αυτο.

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ

Αυτη η ρυθμιση των πραγματων
που γινεται γεγονος η ανανοημα
γλυκια ηδονη και βαθυς πονος
η ανεμιζεται τιποτα
που αφηνεται πετρα της ολης πραγματικοτητας
αυτη τη ρυθμιση που με ρυθμιζει
τη βλεπω απεξω τελεια
ελευθερος
και γι' αυτον τον κοσμο
να κοιταζομαστε.

Και να πρεπει ν' αναπνεω
να θυμαμαι πως ζω
να ζω να θυμαμαι ν' αναπνεω
ετσι οπως η πετρα υπαρχει
και πρεπει να κανω
να ειμαι μ' αυτο που γινεται
οπως κυλαει το νερο
και λευκαινει η γυμνοτητα
εχω να ειμαι αυτο που πρεπει
και αναπνεω συνειδηση
αναπνεω να γινεται η ζωη
ειναι ωραιο να ζω
να το ξερω
οπως γνωριζομαι απεξω του

απεξώ μου
αυτης της αισθησης αγαπης τουκοσμου
η αφη της πετρας
οπως γινεται μονο του
αυτο το παει
και προχωραι για ολα
στο κενο του
γραμμη γραφη ολης της λευκοτητας
αυτη η απολυτη αιθρια γαληνη.

Η ΑΠΛΑ

Δε ζω μονο ειμαι
της απλας του ανεμου
της μνημης του οντος
που απλωνεται ολοτελα
και στερεωνεται
κοντα
κοντα της κοντα μου
πετρα
παρουσια μνημης
του παντος
πιο πριν απ' το παν
κι ως εδω
προσωπο πραγμα
πραγμα η προσωπο
οντας αυτη η γραφη της λευκοτητας
που αφηνεται ζωη
εμενα.

ΠΕΡΠΑΤΗΜΑ

Περπατω απο πετρα σε πετρα
απο νου σε πραξη
απο τη γλυκα της θελησης στη γενεση της

περπατω τα πραγματα κι αναμεσα τους
ανανοηση και πραγματωση
γυμνη κινηση ολης της πραγματικοτητας
απο ολη την ακινησια
περπατημα απ' τη γενεση στη γεννηση
γλυκα της υπαρξης
πριν εδω τη ζωη
αναστημα αναστηματος στην εικονα του κοσμου
τερψη του γυμνου γεγονοτος
και της πετρας κι εμενα
ολης αυτης της ιστοριας υπαρξη οντοτητα
πριν και μετα το τιποτα
τιποτα πριν και μετα
ενωπια γαληνη
ως την πετρα εμενα
ως αυτη την τελειοτητα
του ολου οπως ειναι
ως αυτο το ποιημα.

Η ΠΡΟΒΟΛΗ

Οταν προβαλλει το αντικειμενο
απο την αισθηση
απο τη μνημη
μονο του απ' ολα
απ' τ' οπως ειναι
ονειρο
αναγνωριζομαι υπαρξη
παρουσια
και παρουσιαζομαι
οπως ειναι
πσρουσιαζονται ολα
αισθημα μνημη ονειρο παρουσια.

Οταν προβαλλει τ' ολολαμπρο η σκοτεινο συμπαν

,

αισθηση ή μνημη
μονο του μ' ολα
στο οπως ειναι
αναγνωριζεται υπαρξη
παρουσια
οπως ειναι
παρουσιαζονται ολα
αιθηση μνημη ονειρο παρουσια
γυμνο ποιημα.

Οταν προβαλλει
αισθημα μνημη ονειρο παρουσια
λεξη και πραγμα
πρινκαι μετα
τωρα
ζωη θανατος
θελω και ειναι
γυμνοτητα και ιστορια
ειναι ή παρουσια
και παρουσιαζομαι
του κοσμου
αισθητης μνημων ονειρευτης
φανταστής
ποιητης.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ

Ο,τι βλεπω κοιταζεται
ο.τι αγγιζω αγγιζει
ο,τι νιωθω νιωθεται
λοιπον σβηνω τις λεξεις κι ο,τι λενε στην απλα
και μενω πραγμα στα πραγματα
χωρις αισθηση συναισθηση
μονο μ' αυτο το ποιημα
και το καθε τι θελεται μονο του

ατομικο του της ατομικτητας των ολων
αυτης της ατομικτητας ολα
οπως ειμαι ατομικος ολος
και μονο γι' αυτο το ποιημα.
Ετσι πια
ειναι ολα οπως ειναι
αυτης της ζωης.

ΑΝΕΓΝΟΙΑΣΤΑ

Οταν ολα νιωθονται ανωνυμα
χωριστα και ωραιο μαζι
αυτο και αυτα
τους αφηνομαι ωραιο
και με κανουν
ως αυτη την παρουσια μου
γενεση και γενεση της
οπως ειμαι.

ΕΓΩ

Απ' τη ζωη για ολα
απ' ολα για τη ζωη
πώς απ' ολα
πώς απ' τη ζωη
παιχνιδι της αναπνοης και της ματιας
αυτο το παιχνιδι εγω
που τ' αποφασιζει ολα
οπως ειναι αποφασισμενο
εγω αισθηση μοριο κοσμος
εγω αρση εγω θεση
εγω υπαρξη εγω ανυπαρξια
αυτο το αποφασισμενο εγω
ετσι γαληνιο για ολα η τιποτα
χωρις τιποτα και ολα

να
μια αυρα που φευγει
ενα πουλι που πεταει
η ωραια αποφασιστικη γυμνοτητα.

ΛΕΞΕΙΣ

Γραφω λεξεις στιχους
τα τελειωνω δεν τα τελειωνω
γινονται λειψα προς το να μη γινονται
αυτο το ανεμισμα προς τη δημιουργια
που χαιρεται ν' αρχιζει
απ' την τερψη να μην ειναι
προς το τελος να ειναι
λεξεις ποιημα
γνωμενο απ' το αγνωτο
ιδια
ελευθερα το ιδιο.

ΑΕΡΑΣ

Τι να κανω
να κανω η να μην κανω
αποφασιζω απομεσα αερακι
που με φυσαι προσωπικο και ολο πραγματικοτητα
αερακι ουτε κανω ουτε δεν κανω
αερακι γινεται η δε γινεται
οπως πετρα μενει πουλι πεταει
αερακι αυρα προσωπικη
θεικη
αναμεσα της ζωης
κανει και δεν κανει
γινεται
αναπνοη αυρα αερακι
αερας.

ΩΡΑΙΟΣ

Αίσθηση οραση
αφη
ζωη
κι αισθηση μνημη
πραγματικη
ελευθερια
το προσωπο γευση της αζωιας απο ζωη
ονομα της οντοτητας
που το βλεπω αγγιζω
ζω της αζωιας
ζω που δε ζω
δε ζει που ζω
και ολα
να
πραγματικα και ωραιοι
ειμαι πραγματικα ωραιοι.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Μια ιστορια του κοσμου
μια ιστορια του ανθρωπου
μια ιστορια του νου
μια ιστορια εγω
μια ιστορια μου
ολη αυτη η ιστορια
ανθιζει λουλουδι
ανιστορητο αρωμα
ματια του πουλιου
αυτο το ωραιο οπως ειναι
που κοιταζει εδω και αλλου
και ανθιζει εγω
για σενα το χωρις ιστορια

που αγαπαει την ιστορια
και την ανθιζει
γνωση που γνωριζεται
μοσχοβολαει
ως το λουλουδι
για ιστοριες
αχρονες πεταλουδες
ανεμικες.

ΤΑΣΗ ΠΟΙΗΣΗΣ

Αυτη η ταση για ποιηση
βιωτη η γραφτη
αγαπημενη σιωπη της αναπνοης
που λευκαινει φως
ζωη και παυση
οπου ολα σωπαινουν
να γινονται
αυτη η ωραια σιωπη ποιηση
μοσχοβολαει οπως ειναι.

ΑΦΗΓΗΣΗ

Το ονειρα γινονται
δε λενε
αλλο απ' το να γινονται
οπως γινεται η σιωπη και ο κοσμος
τα ονειρα ειναι μονο ονειρα
οπως η πετρα πετρα
κι αυτο το εγω δοσμενο οπως ειναι
τα ονειρα δεν ιστορουν δεν ιστορουνται
αφηγουνται
αφηγηση
για τη ζωη
ας ειναι.

,

ΠΝΟΗ

Γλυκα η πικρα
πισω η πετρα
ζωη θανατος
πισω ο κοσμος
αρχη τελος πισω η ανανιωση
αερακι απομονο του
παρουσια
πραγματων ονοματων ιστοριων
ευτυχισμενη πνοη.

ΧΑΛΙΚΙΑ

Χαλικια ωραια αφημενα
στο απαλο κυμα
διαφανεια
οπως κοσμος ειναι μονο να ειναι
κι οπως του ειμαι
χαλικια με τα χαλικια
κυμα του κυμα
ενα γινεται αφηνεται
μ' αφηνει αφηνομαι
να ειναι που ειναι
αφημενα ωραια χαλικια
αυτοαναγνωριση.

ΥΠΑΡΞΗ

Γυμνο ειναι το πραγμα
γυμνο γινεται το γεγονος
— γιατι ετσι
Γιατι

,

γιατι να ειναι σημασια
γιατι να ειναι σκοπος
τι αλλο απο πετρα η πετρα
τι αλλο απο να
να
ετσι απεναντι
να ειναι κατι
να γινεται κατι
αφου υπαρχει υπαρξη
αυτη η γνωση
γυμνη
αυτο το ποιημα
προσωπο.

ΤΡΕΛΑ

Τρελα εξω απ' ολα
τρελα μεσα σ' ολα
τρελο μεσα εξω
τρελα απ' την τρελα
ελευθερη γυμνοτητα.

ΚΟΣΜΟΣ

Με τελειωσε ο κοσμος τελειος
τελειωνεται
απλωνεται ο νους
οσο η θεληση
οσο στιγμη στιγμα παρουσια
μονη της και ποσο θελει
οσος τοσος κοσμος
κοσμος κοσμικος
κοσμωνεται
παρων
χωρις αναγκη

τιποτα.

ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΗ

Η ποιηση πιστοποιηση
απεξω της
οπως η εμφανιση της πραγματικοτητας
κοσμος η κατι τετιο
η ποιηση παρουσια
αυτογευση
η ποιηση
η αυοαναγνωριση του κοσμου
και η γυμνοτητα γενεση.

Η ΓΥΜΝΗ ΣΤΙΓΜΗ

Α ωραια ανεση της υπαρξης
που μου αναγνωριζεται
οχι προσωπο στο προσωπο μου
κοσμικη οχι κοσμος
γαληνια οχι γαληνη
υπαρκτικη οχι υπαρξη
οπως το κυμα γινεται χαλικι
κι ο σπορος δεντρο
η δεντρικος κοσμος
ανεση ωραια της αφεσης
αφεση ως την πραγματωση
αυτοπροσωπη αληθεια ως την αναλαμπη
αυτη η ωραιοτητα
αναπνοη γυμνοτητα
αυτης της γραφης στιγμης.

ΕΧΩ ΕΙΜΑΙ

Ειχα εχω να ζω

απ' τη ζωης της σιωπης
ως τη ζωη της σιωπης
να θελω να ζω
να ζω να θελω
σ' αυτη τη θεληση ζωη
σ' αυτη τη ζωη θεληση
που με θελει οπως τη θελω
που την εχω οπως μ' εχει
κτημα κι αποκτημα
οικειοτητα
γλυκα της γυμνης οντοτητας
εχω να ζω ζω να εχω
γαληνιος της σιωπης ζωης γαληνης
δσταλα να σταλαζεται
αναπνοη που αναπνεεται
οντοτητα που οντοποιειται
να.

Η ΓΑΛΗΝΗ

Ελαφρο χορταρακι
του γλυκου ανεμου
μου λεγεσαι ολα
ολωνομαι
η γαληνη της ανταπαντησης.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Υπαρξη απο θεληση
θεληση απο μονη της
και να ο κοσμος
που αναπνεεται ζωη αναγνωρισης
προσωπικης υποστασης
πραγματικης οπως η πετρα
στις πετρες των πραγματων

που ονομαζονται παρουσια
λαμπρη ως τις αντιλαμπες
που αφηνονται και νους
προσωπικος κι πετρινος
για το αυτο κι εκεινο
ετσι κι αλλιως
στις μυριαες λαμπρες πετρες του πραγματος
αυτης της υπαρξης θελησης
που παιζεται να γινει αυτο το ποιημα.

IXNH

Αφηνω τα ιχνη μου στο χωμα
ιχνη χωμα
αφηνω τα ιχνη μου στ' αστρα
ιχνη φως
αφηνω τα ιχνη μου ιστορια
ιχνη αναγνωριση
αφηνω τα ιχνη μου σε ζωη και θανατο
ιχνη κοσμικα
ιχνη ωραια οπως των κυματων στην αμμο
ιχνη ιχνων του εγω του κοσμου
εξω του μεσα του.

ENA

Αυτη η τερψη μου της υπαρξης
τερπομαι τερπεται
τερψη εαυτος απο ανυπαρξια
ονομαζει την πραγματικοτητα
χαρα και λυπη
ετσι κι αλλιως
ενα
αυτη η τερψη αναγνωριση
γευση μνημη που ερχεται

,

με παρνει ωραια μ' αφηνει
παιζει οπως ειναι
και ολο με κανει
τερψη ουσιας μορφη παρουσιας
ανασα ανεμο ελευθερο
ενα εσυ για ενα εγω
ενα εγω για ενα εσυ
ενα του ενος.

ΓΡΑΦΗ ΣΤΙΓΜΗ

Αιωνια ευτυχια αιωνια ζωη αιωνια οντοτητα
πως
αμορφη μορφη μορφη αμορφη
ετσι κι αλλιως
αιωνιοτητα απο ζωη ζωη απο αιωνιοτητα
οπως το τερπομαι τωρα
μα πως χωρις τωρα τωρα πως
οπως το χαλικι τιποτα
η
οπως αναγνωριζομαι αυτη η στιγμη
γραφη ή λευκοτητα
γραφη στη λευκοτητα
γραφη λευκοτητα
στιγμη γραφη.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

Δεν ειναι το παν ο κοσμος
αστρα αρχης και τελους
υπαρξης και ανυπαρξιας
δεν ειναι κοσμος το παν
το παν ειναι ανταποκριση
αισθηση της παρουσιας
αυτου του ετσι

,

πως πεφτει η σταγονα
και λαμπει το πραγμα
δοση ληψη
αυτη η αυτοπραγματωση της πετρας
ληψη δοση
δεν ειναι το παν η ανταποκριση
ανταποκριση ειναι η πετρα
η αυτοαισθηση
οπως αισθανομαι παν
το παν με αισθανεται
ανταποκριση
πετρα της πετρας
γυμνο γεγονος υπαρξη ανυπαρξια
οπως λαμπει η σταγονα η πετρα
λαμψη νους λαμψη κοσμος
λαμψη λαμψης
οπως ανταποκρινομαι ζωντας
γυμνος του κοσμου απ' τον κοσμο
αυτογεγονος
αυτοοντας
αυτοανταποκριση γραφης
που γραφεται της ζωης
ρυθμος και ομορφια
αιτια και αληθεια
λεξεις της γυμνοτητας
που γινεται αυτο το παρον.

ZΩΗ

Ωραια η ζωη
χορταρι πουλι αναστημα
για το νεροτην πετρα τ'αστρα
κινηση της ακινησιας
δοση ληψη
το πραγμα

,

πραγματωση ελευθερη
οντοτητα αγαπης
της υπαρξης
απο την ανυπαρξια
της ωραιότητας
ως τη ζωη.

Η ΕΡΩΤΗΣΗ

Απαντω λοιπον στη ζωη
με την απαντηση στο πραγμα
που λαμπει γυμνοτητα
και ολη η αγαπη γνωση
γυμνωνεται παρουσια
απαντηση
με ωραιο γυμνη ερωτηση.

ΛΑΛΗΜΑ

Λαλαει το πουλι
ομορφια γλυκα γυμνοτητα
μου γυμνωνει τη λαλια
μου γυμνωνει το νου
λαλαει τωρα το πουλι
αυτο το ενα τωρα
τωρα πουλι
λαλει το πουλι
και ολα ωραιο μονο λαλημα
ως την ευτυχια της ζωης
να λαλιεται
να γινεται να την κανει αυτο το ποιημα.

ΠΑΝ

Εγω του παντος

,

παν του εγω
αυτο το αισθημα
γυμνο
ολων των αισθηματων
ενα να
να με
ωραιο παν
ως το ειναι μου ειναι.

ΤΕΛΕΙΩΣΗ

Το να κανω κανω
το κανω ενα ποιημα
γινεται το γινεται
θα εχει γινει το ποιημα
θα εχει κανει το εχω κανει το ποιημα
μια στιγμη στις στιγμες των παντων του παντος
οπως αρχισε οπως θα τελειωσει το ποιημα
κανω το εχω κανει
γινεται το εχει γινει
ολος αυτος ο κοσμος
ολοκληρος και ωραιο
εχω κανει ενα γινεται
ολων των κανω ολων των γινεται
στην ωραιο γυμνοτητα της σταγονας
που τελειωνει
και τελειωνομαι.

ΜΝΗΜΗ

Μνημη
του χαμενου
αγαπημενου
φιλου
στην παρουσια

,

μνημη της πετρας
μνημη του παντος
μνημη μου
με θυματα.

ΑΥΤΟΕΡΩΤΑΣ

Θελω και ειναι χωριζουν
ο ωραιος ερωτας
θελω και ειναι ενωνονται
ο ωραιος ερωτας
ειναι γινεται
ο ωραιος ερωτας
ενα χωρισμα ενωση
θελω ερωτας
η ωραια γλυκια λαμπερη σταλα
σταλαζεται ο ερωτας
γαληνη
να
το να με κοιταζεται
αυτοερωτας.

Η ΑΙΣΘΗΣΗ

Αναπνεω νους κοσμοπαρουσια
αισθηση
χωρις αναπνοη νους κοσμοπαρουσια
η αισθηση
σε αισθανομαι με αισθανεσαι
αναπνοη νου κοσμοπαρουσια
και ολα καλα με και χωρις
οπως εσυ εγω αισθηση
αυτοπαρουσια.

Η ΛΑΜΠΕΡΗ ΣΤΑΛΑ

Η γευση η αισθηση η ελευθερη πραγματικοτητα
που πραγματοποιειται αισθηση γευση
πραγμα και σωμα εσυ εγω
φωνη του ελευθερου ανεμου
κι ανεμιζεται αγαπη αυτου του κοσμου
αναπνεεται εγω κι εσυ
ως την παυση της αναπνοης
την ελευθερη σιωπη
της λαμπερης σταλας
ερωτας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η αισθηση παρουσιας χωρις παρουσια
με την παρουσια μου τωρα
μ' ελευθερωνει ωραια απο εδω
στο εδω της γυμνης παρουσιας
της αισθησης
που αισθανομαι και μ' αισθανεται
αμορφη παρουσια
πριν να ειναι χωρις να ειναι
ετσι
αφημενη ελευθερια.

ΓΡΑΦΗ ΓΡΑΜΜΗ

Η πραγματικοτητα καλη αλλα λιγη
οπως φαινεται απεξω της
οριστικη και μία
με τα ολα ετσι και ωραια της
αλλά μονο ειναι μονο δεν ειναι
μονο γινεται μονο δε γινεται
κατω απ' την αναπνοη του ελευθερου ανεμου

την ελευθερη πετρα
τη γυμνοτητα της ωραιοτητας
αγαπη εσυ του κοσμου
γραμμη αυτης της γραφης.

ΓΙΝΕΤΑΙ

Γινεται πραγμα ετσι κι αλλιως
αυτο
γινεται πτηση πλευση περπατημα
νους και νοημα
γινεται αισθηση και γευση
σχεση ερωτας αιτια
γινεται εσυ κι εγω
πραγματωση και ανταποκριση
γινεται αγαπη ερωτας
το ανυπαρκτο αοριστο αναμενομενο
γινεται να ειναι ειναι να γινεται
θεος θεατης θεαση θεαμα
γινεται να γινεται
που γινεται
ιστορια παρουσια
γυμνη χειρονομια
αυτο μου.

ΑΠΛΑ

Η ανθρωποσυνη μου κανει την απλα γραμμη
να φτανει ως αυτο το ποιημα
απο ιστοριες πονου χαρας
το βαθυ ποθο
την ομορφια της οντοτητας
που τα λευκαινει
απο απλα απο ελευθερια
γίνομαι γραφη

,

να γραφω αυτο το παντα τωρα στιγμη
να γραφομαι
να το γραφω
στην απλα μου
που εχει αγαπη τον κοσμο
αμαρτημα της ανθρωποσυνης
οπως ωραια γυμνωνεται απλη.

Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Ολολευκη πετρα στρογγυλος κοσμος
κοσμος θεος μονος του
οπως το καθε τι
νους η το πουλακι που με κοιταζει
μονα τους ολα οπως ο μοναδικος κοσμος
σ' αυτη την ωραια μοναξια της ενοτητας
που χαιρεται η αισθηση οπως την ξεπερναι
ξεπερνωντας τον κοσμο προς την αναμονη της
ν' αφηνεται ωραια ο κοσμος στην μοναχικοτητα του
μεσα στην απλα γαλινη της αποδοχης
που γινεται η αρχη η αρχη μου
λευκη πετρα αυτης της αφης
που την ξεπερναι και την εχει
οντοτητα κοσμος
ολοκληρος του μονου ονοματος αυτης της γλωσσας
που λεγεται η δε λεγεται
οπως αυτο το ποιημα της λευκης απλας
του κοσμου της αγαπης.

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Γραφη τη στιγμη γραφη τη γραμμη
στιγη ολη τη ζωη
και παει η γραμμη παει η γραφη
παει η στιγμη ολοκληρη κι εξω της

οπως αυτο το παν ποιημα του ποιηματος
υπαρξη ανυπαρξιας
παν στιγμη των στιγμων
οπως αυτο το ποιημα των παντα ποιηματων
της παντα στιγμης των στιγμων
ως τη γραμμη γραφη.

ΕΓΩ

Η πραγματικοτητα
λεω
να ειναι κοσμος
και ολα τα ετσι καλα του
λεω ειναι για μενα
κι εγω γι' αυτα
ωραιο
μοναχικο μας
ελευθερα στην ελευθερη απλα
που κυλαει λουζει νερο αναγνωρισης
γι' αυτη τη ζωη της
που πραγματοποιω του εγω της.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Η θέα
η αμεσοτητα της θέας
η παρουσια της αμεσότητας
η αμεσοτητα της παρουσιας
η θέα της παρουσιας
η παρουσια θέα
η παρουσια της παρουσιας
η παρουσια.

ΑΥΤΗ Η ΑΙΣΘΗΣΗ

Η αισθηση ταξιδευει
πορος πορεια
οδος πραγμα
ο λογος αυτος και ο λογος του
αυτη η αισθηση γινεται ποθος
γινεται ομορφια
γινεται δοςμενος κοσμος
εγω μονο του
προς το εσυ αισθηση
αυτοθέα θεοτητα
θεος ποιητης
αυτοθεος αυτοποιητης
αυτοαισθηση
αυτη η αισθηση ειναι μονο αυτο
ως το το αυτοειπωμα του
το ελευθερο ποιημα.

Η ΑΜΕΣΟΤΗΤΑ

Αμεσα στην πετρα στ' ονειρο
αμεσα η πετρα τ' ονειρο
η αμεσοτητα του κοσμου
γι' αρχη και τελος
σκοπο και αιτια
η αμεσοτητα που σε βλεπω με βλεπεις
αυτη η αμεσοτητα της αισθησης
η αισθηση αμεσοτητα
η αμεσοτητα αισθηση
αμεσοτητα αισθηση
ειναι η απαντητικη αμεσοτητα
η αμεσοτητα που με κοιταζει
κοιταζω
κοιταζομαι

κοιταζεται
κοιταζομαστε.

ΑΝΑΠΝΟΗ

Λοιπον τι οι αισθησεις αισθηματα σκεψεις του πραγματος
η αισθηση των αισθησεων αυτου του σωματος της
πραγματικοτητας
λοιπον τι το τι
που γραφεται εδω
αυτο το εδω
λοιπον ας γυρισει η ερωτηση στον ηχο
στη γραφη
στη γραμμη
να αυτοδημιουργειται
ως την αναπνοη μου
που γυμνωνεται ωραιο.

ΑΚΡΟΑΣΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Και τι λοιπον αν αυτα δεν ακουστουν δε διαβαστουν
λοιπον να
θ' αποκατασταθουν πραγματικοτητα και γυμνοτητα
λευκοτητα της υλικοτητας
θα κλεισει ο ηχος ακροαση κι η γραμμη αναγνωση
το ιδιο το αλλιως
στην ευτυχια αυτης της να πραγματικοτητας
γυμνης της.

ΝΑ

Ε λοιπον γιατι πώς υπαρχω
υπαρξη πώς γιατι
γιατι πώς στη ζωη
πώς η ζωη γιατι

να
ολα του ανεμου που φυσαι ελευθερα
υπαρχει οπως δεν υπαρχει
ζει οπως δε ζει
με σκοπο χωρις σκοπο κι ουτε χωρις σκοπο
να
η ευτυχια του τιποτα
απο τιποτα γυμνο
οπως η πετρα κι εγω
θεληματικη αθελητη παρουσια.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Κοιταζω αυτον τον εαυτο
της οντοτητας
αισθητηριακος νοηματικος
γεννημενος το αγεννητο
θεατης το θεαμα
αντιληπτης την αντιληψη
κοταζω που ειμαι
σωματικο πραγμα
αυτης της αυταρκειας ζωης
που με ζει
εναν σε δυο
οπως εγω κι εσυ κοσμος και κοσμικος
κοιταζω αποδεκτης αισθηση νοημα
απο γεννηση θανατο τους
ελευθερα
κοιταζω
τον εαυτο μου εαυτος
ενα για δυο
και με παιρνει παιρνεται ελευθερια
της γυμνοτητας του εσυ εαυτος πραγμα
παρουσα ελευθερια.

ΑΠΕΤΡΙΑ

Μία για όλες τις φορές η αναπνοή
πρώτη γι' αρχή τελευταία για τέλος
οπώς το φύλλο των φυλλών
μια αίσθηση μια πέτρα ένας κόσμος
σ' αυτή τη σταλα των όλων σταλών
που ονομάζεται και ζωή ή για ο,τι
αρχή και τέλος μια φορά για όλες τις φορές
αφορονομα του ανωνυμου
που αφηνεται γευση αυγη
στη γαλήνη προς υπαρξη
αγαπη της στιγμης
απαντηση της σ' αυτο το ποιημα
που παει να τη συναντησει
γραφη της γραμμης και χαρτι
ποιητης και αναγνωστης
γλωσσα γι' αυτην αυτη για γλωσσα
ν' αυγαζει αυγη
θες κόσμος θες αίσθηση
μονη μονο πέτρα
πετροσυνη πετροτητας
απετρία.

Η ΟΜΟΡΦΗ ΠΕΤΡΑ

Λοιπον ο κόσμος
λοιπον εγω
δηλαδη το εγω εσυ εσυ εγω
ε
λοιπον
ετσι
γι' αυτο το εδω ποιημα
του εσυ εγω εγω εσυ
και όλα τα καλά και γλυκά

πικρα και κακα
δηλαδη το ενα του δύο το δύο του ενα
εγω εσυ εσυ εγω
κι αυτη η ομορφια σοφια ζωη
και αθανασια της του θανατου
αγαπη
απο ενα δύο δύο το ενα
γυμνη αγαπη
ως την πετρα και τη γλυκια ομορφια
του να τα ολα αυτο
η σιωπη
γενετικη της και γενετικη
σιωπη ομορφη πετρα.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1

Μια πετρα ενα γλυκο λουλουδι μια γαλαζια σταλα ενα αναερο
αισθημα
γελανε που υπαρχουν
σ' αυτο το τραγουδιστο γελια
ωραια γυμνα τους
ανεμισματακι ανασεμια
τραγουδι ελευθερο πουλι
που λαλιεται.

2

Α οραση ωραια
που αφηνεσαι ελευθερη μ' ολα
ορατη ροη των αορατων
αφη καθαρη της ολης θεασης
μοσχοβολια λουλουδια
που ολοκληρωνονται καρπος αφημενης γευσης
ως το ξαφνικο ακουσμα της λεξης
που τ' αρχιζει ολα
αισθητα και παροντα
γι' αυτη την παρουσια που ονομαζομαι.

3

Ωραια η λεξη κλεινει τον ηχο
με τη σιωπη να δένει το στιχο
απτον κι αφημενον
οσο κλειστον τοσο αφημενον
να διαλεξει η λεξη παρουσια
δημιουργημα απο δημιουργια.

,

4

Ενα μυρμηγκακι μονο
χωρις δρομο χωρις χρονο
ενα του σωμα και πορεια
σκοπος και παρουσια
ζωη ζωη του και ζωη μου
οδος πνοη του και πνοη μου
ανεμος των πραγματος
ανεμισμα των ονοματων.

5

Ετσι ερχεται η στιγμη
οικεια και καλη μαζι
μια ολοκληρωση απλη
ολα το ολο καθαρο
σα στιγμη μικροσα να μην ειναι
κι ισα που λειει μεινε
ολο στιγμη ζωη.

6

Ενα παιχιδι ο κοσμος ολος
κι ολος εγω ενας ρολος
κι ολο και το παιχιδι αλλαζει
κι ολο ιδιο μοιαζει
και τωρα πια να το παιχιδι
ενα μοναχα μοναχο στολιδι.

7

Μιλω
στο πουλι φωνη

,

στο χορταρι πνοη
μια ρυτιδα στο νερο
και στην πετρα αφη
να στεριωσει η επαφη
μιλημα καθαρο λευκο
κι ολα τα λογια που αρθρωνω
και ολα τα καλα που πραγματωνω
να ειναι αγαπημενα
το ελευθερο ενα.

8

Ο,τι πω κι ο,τι κανω
ο,τι βρισκω κι ο,τι χανω
αυτο που γινεται
κι αυτο που αφηνεται
απ' το ενα
ως το κανενα
ειναι ιδια
τα παιχνιδια
αυτουνου
ως το νου.

9

Μενει γραφη μενει φωνη
και εικονα μενει αγαπημενη
παρουσια η ουσια
μηχανευμα του νου και παντα αυτουνου
που ειναι ενα με κανενα
η μια ολοτητα θεοτητα πραγματικοτητα
που μηχανευεται κι επαληθευεται
καταγραφη αφη φωτογραφια
νευση γευση και συναισθησια
αυτη η ζωη πνοης πνοη

,

παρουσιας παρουσια
ευδια.

10

Ολα ρυθμισμενα και κανονισμενα
και τι μενει για μενα
τι ειμαι εγω,
μια και γινομαι και ξεγινομαι,
να 'μαι αυτο
ζωη και αλλο αφηνεται
που γινεται ξεγινεται
και μενει εδω
μοναχα εγω.

11

Ηχει καθαρη η πραγματικοτητα γυρο
και φως ξεδιπλωνεται γευση και μυρο
καθενα πραγμα προσωπο μου μοιαζει
καθενα εγω αλλο με κοιταζει
αυτο το κοιταγμα το μονο το πραγματικο
που μ' εχει κι ειναι το μονάχο αυτο εγω.

12

Αμεση γνωση αισθηση οραμα
και συναισθηση
κι αμεση γραφη
αφημενη αφη.

13

Το πως ειναι ο,τι ειναι αναδιπλωνεται
ιδια κι ελεύθερά του απλωνεται

,

οσο αφηνεται τοσο μενει
οσο λυνεται τοσο δενει
οπως η πετρα ειναι αυτο
κι εγω το μονο ειναι εγω.

14

Φευγει ο κοσμος ελευθερος
αστρο των αστρων
φως του φωτος
ανασα της υπαρξης
ως την αναπνοη μου
χαϊδευω την ασπρη πετρα.

15

Μια ματια
και παει η ζωη
κοταζω.

16

Προσλαμβανονται
παροντα αποντα
αναλαμβανονται
ουσια
εμενα ενα
παροντα αποντα
οντα.

17

Με μαθαινουν τα πραγματα μ' αφηνουν
στο οπως ειναι τους με παιρνουν και με δινουν
να λεω γι' αρχη για τελος για πραγματικοτητα και συναστρια

ενα μαζι τους τα εχουν στη γλυκια αιθρια
κι ολα αυτα που με μαθαινουν
ενα εγω αγαπητικο τους μενουν
ενα εγω κι ενα εσυ
κι ειναι μονάχα τους μαζι
και ν' αντιλαμπουνε ζωη
που μενει μαθημενη
απο πραγματικοτητα γινωμενη
πραγματικοτητα μενει
αυτοειπωμενη
αυτογραμμενη.

18

Αν δεν ειχε γινει αυτος ο κοσμος παρουσια
τοτε ουτε υπαρξη ουτε ανυπαρξια
κι ουτε και τιποτα απομενει
μια λεξη ανειπωτη ειπωμενη
και μοναχά που μενει μια αιθρια
χωρις οντοτητα και οικεια
κι ετσι λοιπον ο κοσμος μοναχός ας μενει
λεξη ειπωμενη
αυτη η καλη δημιουργια
για την αγαπη απ' την αιθρία
κι ας ειναι ο κοσμος οπως ειναι παρουσια
υπαρξη κι ανυπαρξια
αιθρία.

19

Αυτη των ολων η στιγμη
που αλλη ειναι στο καθε τι
κυλαει ελευθερη τους και γυμνη
μονάχη δημιουργικη
κι ολα ελευθερα τ' αφηνει

ελευθερη κι αυτη να μεινει
κι ετσι το καθε τι πραγματικο να γινει.

20

Α τι αγαπη η ομορφια
ποσο γαληνια και γλυκια
οπως αφηνει την ελευθερια
να γινει ολοκληρη αιθρια.

21

Ολοκληρος μ' αυτο το νου
ειμαι του κανενου
ομως ετουτο το κανενα
ειναι το μονο ενα.

22

Ολα τα δυνατα
ειναι αρκετα
ο κοσμος τους αυτος
ειναι αρκετος
αυτο που κανουν το εγω
ειναι αρκετο
ελευθερη κι απλη
μονη να φευγει η ορμη
ελευθερη και καθαρη.

23

Θεος ολα τα ειναι
θεος το ετσι γινε
θεος η οικειοτητα
θεος και η ταυτοτητα

,

θεος η αναγνωριση
η ελευθερη εκχωρηση
κι ο λογος μου αυτος
θεος
πραγματικη θεοτητα
θεοτητα πραγματικοτητα
πραγμα ορμη
ελευθερη γραμμη
φωνη μορφη γραφη
αισθηση
αφη
συναισθηση
θεος
αυτος.
Ετσι το ενα και το αλλο
το μικρο και το μεγαλο
το ετσι γινεται
και ομοια ξεγινεται
το γινωμα ξεγινωμα
το ξεγινωμα γινωμα
μοναδικη πραγματικοτητα
για ολη την αιωνιοτητα
τα συμπαντα ολα τα μεγαλα
και ολα τα μικρουλια τ' αλλα
κι ελευθερια
ιστορια
ετσι εγω
ετσι αυτο.

ΠΥΛΗ

Απ' αυτο
το απομονο του
αυτο που εγινε αυτο που γεννηθηκε αυτο που ειναι αυτο που ειμαι
αυτο που κανω
αυτο γι'αυτο
ανεμονεοτητα μ' ολη την οντοτητα
του τροπου της πετρας για τον κοσμο
του τροπου της ιριδας του συμπαντος
της μικρης λιμπελουλας
που ανεμιζεται ωραια
και πριν και μετα και τωρα και κοσμος τωρα
πραγματικοτητες αλλά μου ειναι
πριν μετα τωρα η ζωη κι η γυμνη αφη
αφη και απτο χωρια
νους και νοητο που ειναι και ανοητο
γυμνος νους
οπως η γυμνη αισθηση
που γαληνευει πραγματικοτητες
απο αυτο γι' αυτο
που με ειναι οπως της ειμαι
οπως ειμαι γευση και πραξη και ληψη και δοση
ως το ωραιο λουλουδι
που μοσχοβολαι πραγματικοτητες
δικο μου και δικο του
δικο.

Ολα ωραια μοναδικα οπως ειναι
το αλλιως τα λαμπει
παρουσια στη ληψη
ενα
αυτο το πετραδακι παρουσια
το παρον

που αυτολαμβάνεται απολαμβάνεται
το απολαμβάνεται οντοτητα
υπαρξη ως την ωραια ακρη της ζωης.
Με γευομαι παρουσια
και της την παρουσιαζω.
Ελα κοσμε πετρα ιριδα συμπαντα
και εγω
εμενα του κοσμου της ιριδας των συμπαντων.

Ανεμιζεται η πραγματικοτητα την πραγματικοτητα
αισθηση μνημη
ωραιες εικονες
πραγματικα
αυτο το χαρτι μ' αυτο το μολυβι
απ' αυτο παντα ωραια
ως την πραξη η το γεγονος
πραγματωματα
πραγματικοτητα ανεμονεοτητα
αυτης και ολων αυτων και μενα
νεα πνοη της μιας και ωραιας
η πετρα η νυμφη
η το λεω λεξη θεος
ονομα.

Λεω λοιπον
πετρα
που ειναι
λεω σ' αυτη την αυρα
ειναι
και γραφη
πετρα.

Γυμνο λοιπον.

Η ευτυχια η γαληνη κοσμος

ο κοσμος ευτυχια γαληνη
παρουσια του και φυγη του
ερχομαι και φευγω
ευτυχια γαληνη
γυμνη παρουσια
της απομονης της αυτοπραγμενης οντοτητας
που της ειμαι και την κοιταμε ενα
η πετρα την πετρα
γαληνη απο ευτυχια
ευτυχια απο γαληνη
αυτη η ελευθερη αυρα
που με κανει
ανεμονεοτητα της οντοτητας.

Ανοιξε
ετσι
ν' αρχισουμε.

Ετσι
τι να πω
που ο κοσμος
γιατι ο κοσμος
που ο κοσμος οπως ειναι
να πω
ο κοσμος λεει με μενα
λεγεται εγω
πετρα γιατι νους πουλι
ιριδες
ανεμισματα
δε μου ρωτιεται γι' απαντηση
δε μου απαντιεται απο ερωτηση
η ερωτηση ανεμιζεται
η απαντηση ιριδιζεται
ο κοσμος κοσμος
η πετρα πετρα το γιατι γιατι γιατι ο νους το πουλι πουλι

πετροκοσμος γιατικοσμος νοοκοσμος πουλοκοσμος
κι ολο που ειναι ειναι και να λεγεται
κοσμος αυτο
κοσμος εγω
λουλουδακι
λεξη λεγομενο
πετρα πετρα
κοσμος απ' αυτο γι' αυτο αυτο
αυτονομα αυτογαληνη
αυτοκοσμος αυτοκοσμος
Λαλω.

ΤΡΙΣΤΙΧΑ

Το νερο
εγυρε το ποτηρι
και χυθηκε.

Το φυλλο
ανεμισε
τον αερα.

Το αστερι
φωτισε
την πετρα.

Η πετρα
μου αφηνεται
ολοκληρη.

Το θελω
εγινε
θα.

Ονειρευτο
αλλα
ερχεσαι.

Ο,τι ειμαι
υπαρχει
απο αυτο.

Το θεαμα
θαυμα

οικειο.

Απ'το τυχαιο
ως την αφεση
ελευθερα.

Δοαθεση απο μονη της
ελευθερη
παντου τα παντα.

Κοιταζω
το χορταρι
κινειται.

Γεννιεται πεθαινει
εγω
πεθαινει γεννιεται.

Εγκαταλειψη
στα πραγματα
ροη.

Η θεληση επιφανεια
τα πραγματα
ροη.

Βλεπω
αλλα
ειναι.

Δυναμη
απο ολα για ολα

εξω.

Τυχαια
και αμεση
πραγματικοτητα.

Οικειοτητα
το οπως ειναι
λαμπει σταλα.

Το ποιημα
επιστρεφει
στην πηγη του.

Ειμαι
απο δεν ειμαι δε θα ειμαι
τωρα.

Ονειρα
εικονες
ελευθερες.

Ο κοσμος
κοσμος
κοσμικος μου.

Το δεντρο
αληθινο
οπως εγω.

Η ανθρωποσυνη
απο κει

ως εμενα.

Το τιποτα
ως το τωρα
η παρουσια.

Η δυναμη μου
σε πραγματοποιει
προσωπο.

Απο τη ζωη στην πετρα
απο την πετρα στη ζωη
απο.

Υπαρξη ανυπαρξια
εγω
απελευθερωση.

Βλεπω
η θυμαμαι
κοιταζομαι.

Σε κοιταζω
εσυ
γινομαστε.

Ονειρο
απο μονο του
περιδιαβαζει.

Η ληψη
πνοη εσυ

αποθεωνομαι.

Γεννιεται ο κοσμος
πρωτος
νεος.

Νεοτητα δημιουργιας
γυμνη
οικεια.

Το αντικειμενο
Γυμνο
με πραγματοποιει.

Η πετρα
κυνησε
ερεοτητα.

Ολα
ειναι
μονο ολα.

Η γραφη μου
προχωραει
γραμμες.

ΔΙΣΤΙΧΑ

Αναγλυφα ηχουν τα κυματα
την αληθεια.

Γυριζει η ζωη
στα πραγματα.

Ελευθερο φυλλα
στον οριζοντα.

Η οικειοτητα
ξεπερναι την αναπνοη.

Αυτοπραγματωση
με τα πραγματα.

Μνημη ανθρωπου
αναπνοη.

Γευση ανθρωπου
μνημη ανεμου.

Εν το παν
μες στο δύο του.

Μιλανε τα πραγματα
με τη μορφή τους.

Χειρισμος του κοσμου
κοσμικος.

Ενα πουπουλο
σ' ολη την πλαση.

Απανταει ο κοσμος
στον εαυτο του.

Βρεχει
αναγνωριση παλι.

Ματια με ματια
ζωης.

Ημουνα ειμαι θα ειμαι
εγω;

Ολο το ετσι
της πετρας.

Ξαφνικα
η πραγματικότητα παντου.

Παντου
τωρα.

Εδω
να δω.

Ελα
κοσμε.

Εγω
τιποτα.

Καλα
αλλα.

Η απορια μου
ωραια πορεια.

Ο κοσμος αλλαζει
ιδιος.

Ο,τι γινεται ειναι
ο,τι ειναι γινεται.

Λευκο συννεφο στο βουνο
το νοημα του κοσμου.

Δεν ειμαι δικος μου
μοναχα ειμαι ωραια.

Ονειρο πραγματικοτητα
γυμνος τους.

Η διαθεση μου
αθανασια οντοτητας.

Τι ειμαι
για το αστρο.

Βρεχει παρον
βροχη.

Το νερο στο ποτηρι
διαλαμπει ροη.

Ολα
αντιλαμπουν.

Πραγματικα
δηλαδη;

Ο κοσμος
παρον.

Ο κοσμος
αρχη-μη αρχη τελος-μη τελος.

Νερο
αμεσοτητα.

Η ζωη
ρολος.

Σ' αυτο το σωμα
για ολα.

Αμεσοτητα
επαφη.

Η ζωη
εργο πραγματικοτητας.

Κοιταζω
που ζω.

Το νερο στην αμμο

γραμμουλες.

Γραμμη με την αμμο
γραφη.

Κοιταζομαι
που κοιταζω.

Δικό μου;
Μονο δικος ειμαι.

Οραση οραμα
οραμα οραση.

Αντιληψη
το προσωπο του κοσμου.

Αυτοαντιληψη
απεξω.

Αγνωστο
γινεσαι γνωστη.

Ευδια
ανυπαρξια.

Αυτο που θελω
με θελει ολοκληρον.

Βλεπω
και ολα με βλεπονται.

Α τερψη
κι αν σε πω;

Ελα
εισαι.

Η συνηθεια
ζωη.

Ξερω
ε και;

Καθαροτητα
κοσμος

Εγω
και το συμπαν.

Ο κοσμος
κοσμικα.

Ο κοσμος
κοσμικος.

Η ωρα
παντα ανθιζει.

Ανταποκριση;
Οχι, κοσμος.

Η θεα
θεαση.

Η αντιληψη
προσωπο του κοσμου.

Αρωμα
πραγματικοτητας.

Ο κοσμος μονος
ως αυτη τη γραφη.

Σου
μιλω.

Ειναι
η μνημη ληθη.

Διαβαζω
τι κανω;

Κοσμος ανθρωπινα
ανθρωπος κοσμικα.

Τι
η ερωτηση.

Με τη γλωσσα
τη γλωσσα.

Η λεξη
με γινεται.

Η λεξη με

αφηνεται.

Η λεξη
με κανεται.

Προσλαμβαπροσληψη.

Γλωσσα
με τη γλωσσα.

Η γλωσσα
δε λεγεται.

Μια σκιπα
με ζει.

Η πετρα
μ'αγγιζεται.

Ο,τι ειναι να γινει
γερνει το χορταρι.

Ο,τι γινεται
σταλα.

Τα πραγματα
μας επικοινωνουν.

Βροχη παροντα
ολα νερα.

Πλαστικε ο κοσμος

οπως πλαθω το ψωμι.

Το μιλημα
δικο του.

Κοσμος παρον
απον κοσμος.

Ολανεα
σ' αυτο το γνωστρο.

Η δυναμη
της αναγνωρισης.

Α
ζω στην πραγματικοτητα.

Η κινηση μου
πραγματοποιηση της.

Με θελω
ολοκληρος.

Μυστηριο οχι
παρον.

Που ονειρευεται
πραγματικο του.

Γλυκια ροη
γυμνη γαληνη.

Μετραω
με τη σταλα.

ΜΟΝΟΣΤΙΧΑ ΚΑ ΜΟΝΟΛΕΚΤΙΚΑ

Με τα πραγματα.

Μπαινοβγαινω.

Ροη πετρας.

Ο κοσμος μονος του.

Αιθρια.

Ελα.

Το ονομα σου

Παρε με.

Γευση

Λαλω.

Στη ζωη

Υπαρκτικος τωρα.

Τωρα ως την τελεια.

Τωρα.

Η ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ Λ. ΣΚΑΡΤΣΗ
ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ 20 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΕΚΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΤΟ 2020
ΣΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΤΑΞΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ